

בעזרת השם יתברך

ספר

עֲצָרְתוֹ אֲמוּנָה

מכתבי חזקה, אמונה,
ועצות מעשיות לחיים,
תרגמו ממכתבים שנכתבו על ידי
ראש ישיבת תפארת התורה
ברסלב

291

חש"ז

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

050-411-6421

בית שמש (רמה ב')

רח' גדר הירדן 25
הכניסה מצד ימין בנינה
050-419-9751

בית שמש (רמה ד')

רח' נהדירעא 24
058-321-0705

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

אלעד

רח' הרב יוסף קארול 5
052-598-3029

קרית ברסלב

ליבערטי - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

ליקוטי מוהר"ן

39 Chestnut St,
Liberty, NY 12754

אשר בנחל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd
Liberty, NY 12754

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754

ירושלים

11 Jerusalem Ct
Liberty NY, 12754

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

34 Union Rd.
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

לשמיעת השיעורים הגפלאים
של ראש הישיבה שליט"א
חייגו:

קוץ בריסלב

079-704-0066

קוואל פון אמונה (לישין)

079-704-0069

עריכה - התחזוקה והתחזוקה לאור ע"י

מכון עצתו אמונה
maebreslev@gmail.com
www.BreslevCenter.com

דפוס ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש
בני ברק
kerenadpasabneibrak@gmail.com

איש אמונות

- א. שינה קדושה.....
- ב. להחזיק מעמד אצל הצדיק.....
- ג. שמירה עליונה שהקוץ יעבור טוב.....
- ד. איפה כדאי ללכת לגור?.....
- ה. איפה לטפל בילדים?.....
- ו. להיות בקוץ בסביבה טובה וכשרה.....
- ז. לנסע לאומן עם חברת התעופה לופטהנזה?.....
- ח. התורה תציל אותך מנסיונות הקוץ.....
- ט. בית הספר הוא לא בית ספר?.....
- י. האם מתר לי ללמוד חכמת היד והפרצוף?.....
- יא. לבלות עם המשפחה בקאנטרי.....
- יב. תפסיק ללכת לסאונה.....
- יג. בפרטיות עם המשפחה בקאנטרי.....
- יד. לחסד כסף במוותרות, לא בדברים של יראת שמים.....
- יז. סעודות שבת יפות עם המשפחה שלך.....
- יח. לחזור מהקעמפ עם יראת שמים.....
- יט. לכתב מכתב קטן בתוך הסדור והתהלים.....
- כ. לא לחתך תחת בית פינא.....
- כא. כשפוגעים, משלמים באפן נוראי.....
- כב. לשחות בערינות.....

- לבעל יש מצוה לשמח את האשה..... נ
- לדבר עם הכנות, לפני שהן הולכות לקעמפ..... כא
- לגדל את הכנות כשרות וכריאות..... כא
- מה לעשות בזמן הפנוי..... כב
- לקרב אנשים, אבל רק עם התורה..... כג
- כל הצרות באות מזה שמדברים נבול פה..... כד
- תתחיל את היום שלך עם טיול בשדה..... כה
- לשמוח לעשות מה שנכון..... כה
- התורה גורמת להיות שבעים, מאשרים ומרוצים..... כו
- אל תלחץ..... כז
- כשהעבודה מעבר לכוחות מוסרים עצמנו אל השם יתברך..... כז
- ללמוד תורה עם תלמידים זו זכות שנשארת לנצח..... כח
- שכל הכנות יקבלו את אותה תשומת לב..... כט
- 'אני רוצה להיות בריא, אני רוצה להיות, אני לא צריך כלום'..... כט
- פרנסה בלי יגיעה..... ל
- מה שקר ומה אמת?..... לא

איש אמונות

שינה קדושה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ה' פְּרֻשֵׁת שְׁלַח (קָרַח בֹּא"), כ"ו סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... גְּרוּ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מִתְגַּעְגַּע אֵלַיךְ, אֲנִי רוֹצֵה לְכַתֵּב לְךָ כְּמֵה הַנְּהַגוֹת יְפוֹת אֵיךְ שֶׁתִּתְנַהֵג, כִּי אַתָּה תִּגְדֵּל יְהוּדֵי כְּשֶׁר.

כְּשֶׁמְגִיעַ הַזְּמַן לְלֶכֶת לִישׁוֹן לְךָ לִישׁוֹן בְּיִרְאַת שָׁמַיִם, קַח אִתְּךָ לַמָּטָה סִפְרֵי קְרִיאָה שֶׁל סִיפּוּרֵי צְדִיקִים; כְּשֶׁנִּגְדָּמִים עִם סִיפּוּרֵי צְדִיקִים - אֲזִי הַשִּׁינָה הַיָּא שִׁינָה קְדוּשָׁה, יְשָׁנִים עִם שְׁמִירָה, וְתִקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה; הַיִּצָּר הָרַע מִתְמַקְּד מְאֹד שֶׁיִּזְלָזְלוּ בְּקְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה, כִּי זֶה הוֹרֵג אוֹתוֹ. כְּפִי שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (בְּרִכּוֹת ה.): "כָּל הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע עַל מְטָתוֹ מְזִיקִין בְּדִלְיִן הַיָּמָנוּ", הַיִּצָּר הָרַע, הַמְּלֶאךְ הַמְּזִיק - מִתְבַּטֵּל עַל יְדֵי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה, הוּא מְפַחַד מְזֵה. עוֹד אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שם): "כָּל הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע עַל מְטָתוֹ כְּאִילוֹ אוֹחַז חֶרֶב שֶׁל שְׁתֵּי פִיּוֹת בְּיָדוֹ", זֶה כְּמוֹ שֶׁהוּא מְחַזֵּק חֶרֶב שֶׁחַדָּה מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, וְכִי הוּא הוֹרֵג אֶת כָּל הַמְּזִיקִים, וְעוֹד אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שם ח): "רְבָא אָמַר לְכַנְיָו: "אֵל תִּשְׁבּוּ עַל מְטַת אֲרָמִית", אֵל תִּשְׁבּוּ בְּמָטָה שֶׁל גוֹיִם, הַגְּמָרָא אוֹמְרַת כְּמֵה פְרוּשִׁים בְּזֵה, הַפְּרוּשׁ הָרֵאשׁוֹן הוּא: "לֹא תִגְנוּ בְּלֹא קְרִיאַת שְׁמַע", הוּא הַזְּהִיר אוֹתָם שֶׁלֹּא יִלְכוּ לִישׁוֹן בְּלֵי לְקָרָא קְרִיאַת שְׁמַע; רוֹאִים מְזֵה כְּמֵה חָשׁוּב כְּשֶׁקּוֹרְאִים קְרִיאַת שְׁמַע לְפָנֵי שְׁהוֹלְכִים לִישׁוֹן.

תֹּאמַר: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הִרְיָנִי מוֹחֵל", תִּמְחַל לְכָל אֶחָד. הַזְּוִהַר הַקְּדוּשׁ מְסַפֵּר (פְּרֻשֵׁת מִקֵּץ, דָּף רֵא:), הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ רַבִּי אֲבָא יָשַׁב פַּעַם בְּשַׁעְרֵי הָעִיר לוֹד, הוּא רָאָה אָדָם שֶׁמְגִיעַ עֵינָהּ מְאֹד, הַיְהוּדֵי הַתִּישָׁב לְנוּחַ וְהוּא נִרְדָּם. כְּשֶׁהַיְהוּדֵי יִשְׁן שֶׁם מְבַחֵין

רבי אבא שָׁנַחַשׁ זוּחַל אֶל הָאָדָם, עוֹד לִפְנֵי שֶׁהִנָּחַשׁ הִגִּיעַ אֶל הָאָדָם – נִפְל עָלָיו עָנָף מִהַעֵץ וְכֹף הִנָּחַשׁ נִהְרַג.

כְּשֶׁהִיהוּדֵי הִתְעוֹרֵר וּרְאָה אֶת הִנָּחַשׁ הַמֵּת, הוּא קָם וְהִלֵּךְ מִהַמְּקוֹם שָׁבוּ יֵשֶׁן וּבְדִיּוּק רָגַע אַחֵר כִּף נִפְלָה כָּל חֲתִיכַת הָאֲדָמָה שֶׁהִיהוּדֵי יֵשֶׁן עָלֶיהָ לִפְנֵי כֵן, נִגְשׁ רַבִּי אַבָּא אֶל הָאָדָם וְשָׁאַל אוֹתוֹ: "אָמַר לִי, מִי אַתָּה וּמָה מַעֲשֶׂיךָ הַטּוֹבִים שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה אִתָּךְ שְׁנֵי נְסִים גְּדוֹלִים?" אָמַר הִיהוּדֵי: "אֵין אָדָם כְּעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי מַשְׁהוֹ רַע וְלֹא סָלַחְתִּי לוֹ וּפִיִּסְתִּי אוֹתוֹ, וְאִם אֲנִי לֹא מַצְלִיחַ לְמַצּוֹא אֶת הָאָדָם שֶׁעָשָׂה לִי רַע – לֹא נִכְנַסְתִּי בְּלִילָה לְמַטָּה לִישׁוֹן לִפְנֵי שֶׁסָּלַחְתִּי לוֹ", בְּכֹה רַבִּי אַבָּא וְאָמַר: "כְּעֵת אֲנִי רוֹאֶה שְׁאַתָּה וְכַאֲשֶׁר הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה אִתָּךְ נְסִים".

אַחֲרֵי שְׁאַתָּה מוֹחַל לְכוּלָם, תִּקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע וְתִתְנוּדָה. תִּקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל הָאָרִיז"ל, זֶה לֹא לוֹקַח הַרְבֵּה זְמַן לְקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל הָאָרִיז"ל, שְׁלוֹשׁ הַפְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, וְלִהְתְּנוּדוֹת עַל כָּל מָה שֶׁנִּפְגְּמוּ. הַצַּדִּיק הִקְדוּשׁ רַבִּי נִתָּן אָמַר (לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה, הַלְכָה ב): כְּשֶׁאָדָם קוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע בְּלִילָה לִפְנֵי שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לִישׁוֹן וְהוּא מִתְנוּדָה - "אֵינּוּ זֶז מִשָּׁם עַד שֶׁמוֹחֲלִין לוֹ".

תְּכִיֵן לְעַצְמָךְ קַעֲרָה לְנִטְיִלַת יָדַיִם לִפְנֵי שְׁאַתָּה הוֹלֵךְ לִישׁוֹן, אֲפָשֶׁר לְרֹאוֹת סִימָן עַל מִישָׁהוּ אִם יֵשׁ לוֹ יְרֵאת שָׁמַיִם, אִם הוּא מְכִיֵן לְעַצְמוֹ קַעֲרָה וְסָפֵל לְנִטְיִלַת יָדַיִם. וְלֵךְ לִישׁוֹן בְּעַדִּינּוֹת, תַּחֲלִיף לְבַגְדֵי שִׁינָה בְּעַדִּינּוֹת, עִם יְרֵאת שָׁמַיִם - כִּף הַשִּׁינָה תַּהֲיֶה שִׁינָה קְדוּשָׁה עִם חֲלוּמוֹת קְדוּשִׁים, וְהַיּוֹם יִתְחַיֵּל בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה, אַתָּה תַּצְלִיחַ מְאֹד בְּעַבּוּדַת הַשָּׁם.

הַשָּׁם יַעֲזֹר שֶׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנֻנָיִם.

...

לְהַחֲזִיק מִצֵּמַד אֶצֶל הַצַּדִּיק

בְּעֻזַּת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשַׁת קַנְחָה, (חֻקַּת בַּא"י), א' דָּרָאשׁ חוֹדֶשׁ תַּמּוּז, שְׁנַת ה'תשפ"ו
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

קַח לְךָ חֲבָרִים טוֹבִים שְׁלֹא יִקְרְרוּ אוֹתָךְ מִהֵהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוֹ, וְתִחֲזִיק לְנִגְדֵךְ

עיניך שהיכל הקודש זה לא פלוני ואלמוני, היכל הקודש זה השכל, העצות והחזיק של מוהרא"ש, וכשלוּמדים את המכתבים, את הספרים והקונטרסים - אפשר לזכות להגיע לדברים מאד יפים, לאמונה חזקה, כסופים חזקים אל השם יתברך.

תזהר מאלו שעושים ליצנות, רבי נתן ז"ל אומר: "שמעתי מאדמו"ר, חסיד שנפל גרוע ממשומד", מוהרא"ש מסביר, שמשמד הוא לא כל כף מסוכן, כי אף אחד לא יקשיב לו, אבל חסיד שנפל, מי שנראה כמו חסיד, ומבפנים הוא כבוי - מאחד כזה לא יודעים להזהר, ושומעים את הטענות, את הספורים וכו', ועלולים לאבד הכל.

את זה חייבים לעבור כשמתקרבים אל הצדיק, כולם עוברים את זה, מדברים וכו', מספרים ספורים וכו'. מוהרא"ש מספר (פעולת הצדיק, סימן תכא), הצדיק הקדוש רבי נתן זכר צדיק לברכה היה חתן אצל הרב הגאון המפרסם רבי דוד צבי אורבך זכר צדיק לברכה. רבי דוד צבי היה רב בשלושה ערים גדולות באוקריינה: שאריגראד, קרעמניץ ומאהליב. הוא היה אדם מאד גדול, בהתחלה רבי דוד צבי היה נוסע לצדיק הקדוש רבי פנחס מקוריץ זכותו יגן עלינו, מאוד מצאה חן בעיניו הנהגת הצדיק, אבל הפריע לו מדוע החסידים מדברים על הצדיק רבי מיכל מזלוטשוב זכותו יגן עלינו, והוא חשב שישע לצדיק רבי מיכל מזלוטשוב זכותו יגן עלינו, הוא רוצה לראות מה קורה אצלו. כשהוא הגיע לרבי מיכל מזלוטשוב זכותו יגן עלינו והוא ראה איך שהוא עובד את השם יתברך מאוד מצאה חן בעיניו התנהגותו, אבל מאוד הפריע לו לשמע את חסידיו מתלוצצים על רבי פנחס מקוריץ זכותו יגן עלינו; והוא ראה שאלו פוסלים את אלו וכו' ואלו פוסלים את אלו וכו'. מאד פאב לו המחלוקות ופירווד הלכבות בין הצדיקים הגדולים עד שהוא החליט ואמר: "אני מאמין ששניהם מדברים אמת, מה שהם מדברים עליו ומה שהם מדברים עליו"; זה גרם לו לשנא חסידים. ומאז הוא היה עורך בכל יום שיעור עם בנניו וחתניו והוא היה מדבר אליהם נגד החסידים.

זה מאד הפריע לרבי נתן, מה חסר כל המחלוקות והמריבות? כשרבי נתן הגיע בראש השנה הראשון אל רבנו, בשנת תקס"ג ושמע את התורה שרבנו אמר

(לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ה), נִעְנַתָּה לוֹ הַקְשִׁיָּה הַחֲזָקָה שֶׁהַפְּרִיעָה לוֹ שְׁנַיִם אַרְכּוֹת, קְשִׁיָּה שֶׁחֲמִיו לָמַד אֶתּוֹ כָּל הַשָּׁנִים, רַבְּנוֹ אָמַר שֵׁם: "וְתֹאמִין, כִּי כָּל מִצְוֹתָא וּמְרִיבָה שְׁיִישׁ בֵּין הַצְּדִיקִים הַשְּׁלֵמִים אֵין זֶה אֶלָּא כְּדִי שְׁיִגְרָשׁוּ סִטְרִין אַחֲרֵינִין", עֲלִיף לְהֶאֱמִין שֶׁכָּל הַמַּחְלֻקוֹת שְׁיִישׁ בֵּין הַצְּדִיקִים זֶה רַק כִּי רוּצִים לְגַרֵּשׁ אוֹתָךְ מֵהֶם, "כְּשֶׁאַתָּה שׁוֹמֵעַ מְרִיבוֹת שֶׁבֵּין הַצְּדִיקִים תִּדַע, שֶׁזֶה מִשְׁמִיעִין אוֹתָךְ תּוֹכְחָה עַל שְׁפָגְמַת בְּטַפֵּי מַחֲדָךְ", כְּשֶׁאַתָּה שׁוֹמֵעַ שְׁמִדְבָרִים עַל צְדִיקִים דַּע לָךְ שֶׁזֶה רַק כִּי רוּצִים שֶׁתִּחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה עַל מַה שֶׁפָּגְמַתָּ. רַבֵּי נִתָּן אָמַר: "כְּשֶׁשָּׁמַעְתִּי אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת מִרַבְּנוֹ מִיַּד נִתְרַץ לִי לָמָּה מְדַבְּרִים עַל צְדִיקִים וַיֵּשׁ מַחְלֻקוֹת עֲלֵיהֶם הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ, רַק כְּדִי לְגַרֵּשׁ אוֹתִי, שְׂאֲנִי לֹא רָאוּי לְהִיּוֹת בֵּינֵיהֶם".

יֵשׁ לִי עוֹד הֶרְבֵּה מַה לְכַתּוֹב, אֲנִי מְאֹד עָסוּק, אֲנִי צָרִיךְ לְקַצֵּר, אֲנִי מְקַנְהָה שֶׁתּוּכַל לְהַתְגַּבֵּר עַל כָּל הַבְּלָבוּלִים הָאֵלוּ, וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ'.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.
חֻדֶּשׁ טוֹב.

...

שְׁמִירָה עֲלִיוֹנָה שֶׁהַקִּיץ יַעֲבוֹר טוֹב

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' פָּרַשַׁת קַרְח, (חֲקַת בא"י), ב' דְּרָאשׁ חוֹדֶשׁ תַּמּוּז, שְׁנַת ה'תשפ"ו
יְקִירִי... גִּירוֹ יְאִיר

אֲנִי כָּל כּוֹן שֶׁמַּח שֶׁאַתָּה מַגִּיעַ אֲלֵינוּ לְקֵאֲנִטְרֵי אֵילָן הַחַיִּים, אֶתָּה תִּהְיֶה עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ בְּמִשְׁךְ הַקִּיץ; אֲנִי מְקַנְהָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁאַתָּה תּוּכַל לַעֲזוֹר לִי לְוֹדָא שֶׁבְּקֵאֲנִטְרֵי שְׁלָנוּ אֵילָן הַחַיִּים תִּהְיֶה אֶהְבֶּה בֵּין הַמִּשְׁפָּחוֹת וְשֶׁזֶה יִתְנַהֵל בְּיִרְאַת שָׁמַיִם.

מְאֹד טוֹב וּבְרִיא לְיִלְדֵים הַקִּטְנִים לְלַכֵּת בְּקִיץ לְקֵאֲנִטְרֵי בֵּין הָעֵצִים וְהָעֲשָׂבִים, זֶה בְּרִיא הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת; הַיִּלְדִים מְשַׁחֲקִים בְּשִׂדּוֹת עִם הָעֵצִים וְהָעֲשָׂבִים, הַיִּלְדִים מוּצִיאִים מֶרֶץ בְּאִפְּן בְּרִיא, וְגַם בְּרוּחָנִיּוֹת זֶה מְאֹד טוֹב; כִּי בְּקֵאֲנִטְרֵי יֵשׁ אַוִיר טָהוֹר, אֵין דְּבָרִים רָעִים, רוּאִים רַק שָׁמַיִם וְאָרֶץ, הַטָּבַע שֶׁל הַשֵּׁם

יתברך, שמים כחלים יפים והעשבים הירוקים הנעימים, לא רואים דברים רעים שמסלקים את היראת השמים ואת האמונה.

גם להורים בעצמם זה טוב, אפשר לשאב קצת כוחות חדשים שיוכלו להמשיך לגדל את הילדים בשמחה ובאשוב הדעת.

צריכים שמירה עליינה שהקיץ יעבור טוב, שיסעו בריאים ויחזרו בריאים עם כל המשפחה. הסגולה הכי טובה היא תפלה; תבקש מהשם יתברך לפני שאתם יוצאים לדרך לקאנטרי שיסעו בשלום ויחזרו הביתה בשלום. כשאתה יוצא לדרך עם המשפחה שלך תבקש מהשם יתברך עם כל הילדים שהכל יעבור בשלום, תאמר תפילת הדרך ותן צדקה. רבנו ז"ל אומר (ספר המדות אות דרך חלק א, סימן ח): "כשתלך בדרך, תתן קדם לצדקה", טוב להחזיק קפת צדקה ברכב, ובכל פעם שנוסעים ברכב - שיכניסו פרוטה לצדקה ויאמרו תפילת הדרך. מוהרא"ש אומר, שאפילו כשנוסעים בתוך העיר שיאמרו תפילת הדרך בלי לומר את השם בברכה, כך בטוחים שתהיה שמירה בדרך.

כמו כן תשתמש בסגולה של 'תודה והודאה'; תקבע לה זמן בכל יום להודות להשם יתברך, זה יביא נסים גדולים לה ולכל המשפחה שלך. הצדיק הקדוש הרבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו אומר, כשאדם מודה להשם יתברך על החסדים שהשם יתברך עושה אתו - פותחים לו חלון בשמים לעוד נסים; תקדיש בכל יום כמה שניות להודות ולהלל להשם יתברך על החסדים; על המשפחה שלך, על הפרנסה שלך וכן הלאה; כך תהיה לה שמירה כל הקיץ.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

חודש טוב.

...

איפה כְּדאי לְלַכֵּת לְגוֹר ?

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵּךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֶׁת קֶרֶח, (חַקַּת בא"י), ב' דְּרָאשׁ חוֹדֶשׁ תַּמּוּז, שְׁנַת ה'תשפ"ו
... נֵרוֹ יָאִיר, מוֹנְסִי

אֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׂאֵתָה רוֹצֶה לְעֻזֵב אֶת מוֹנְסִי, יֵשׁ לָךְ צְפוּרִים בְּרָאשׁ לְנִסְעַ
לְפִלוֹרִידָה; דַּע לָךְ, יְהוּדֵי שְׂמִתְפֶשׁ לְקִנּוּת דִּירָה, אִיפֹה לְגוֹר - לֹא מְסַתְּפֵל אִיפֹה
אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג אַרְמוֹן גָּדוֹל בְּזוֹל, וְאִיפֹה מְשַׁלְמִים פְּחוּת מְסִים, יְהוּדֵי מְסַתְּפֵל עַל
דְּבַר אֶחָד: 'אִיפֹה אוֹכֵל לְגַדֵּל אֶת הַדּוֹרוֹת אַחֲרֵי בִירָאת שְׁמִים? וְשֶׁהַדּוֹרוֹת אַחֲרֵי
לֹא יִלְכוּ מִטָּה מִטָּה'; רַק עַל זֶה מְסַתְּפֵל הֵיהוּדֵי; אִיפֹה יֵשׁ מוֹסְדוֹת טוֹבִים יִרְאִי
שְׁמִים, אִיפֹה יֵשׁ בֵּית כְּנֶסֶת טוֹב וְרַב יִרְא שְׁמִים שְׂיַחְזֵק אוֹתִי לְהַתְּפַלֵּל אֶת שְׁלוֹשׁ
הַתְּפִלוֹת כָּל יוֹם, שְׂיַחְזֵק אוֹתִי לֹא לְהַכְנִיס לְבֵית אֶת הַטְּלָפוֹן, הַטֵּאבְּלֵט, הַמַּחְשָׁב,
וְאִיפֹה יֵשׁ מוֹרָה הוֹרָאָה יִרְא שְׁמִים שְׂיַעֲזֹר לִי עִם הַשְּׂאֵלוֹת שְׁלִי; זֶה יְהוּדֵי, וְרַק עַל
זֶה צְרִיכִים לְהִסְתְּפֵל.

אֲחֵי הַיֶּקֶר, חֲבֵרֵי חֲמֻדַת לְכָבִי, הַיּוֹם יֵשׁ אֲזוֹרִים חֲדָשִׁים שְׂמִתְנַהֲלִים עַל יְדֵי
קִהְלוֹת יִרְאִי שְׁמִים, רְבָנִים יִרְאִי שְׁמִים, שְׂמִי כְּדַאי לְלַכֵּת לְגוֹר, שְׂמִי תִקְנָה דִירָה, כְּפֹ
יְהִי לָךְ גַּם אֶת הַדִּירָה הַגְּדוֹלָה; אֲשַׁתֵּף וְהִילְדִים יוֹכְלוּ לַחֲיוֹת בְּמַנְיָחָה, בְּיַחַד עִם
יִרְאֵת שְׁמִים, אֲבָל חֵס וְשְׁלוֹם לְעֻזֵב אֲזוֹר יִרְא שְׁמִים וְלְעֻזֵב לְאֲזוֹר שְׁנֹכְנָה עַל יְדֵי
אֲנָשִׁי עֶסְקִים (חֲבֵרוֹת פְּתוּח), אֲזוֹר שְׁגֵרוֹת בָּה מְשַׁפְּחוֹת שְׁלֹא מְקַשְׁיבוֹת לְרְבָנִים
וּמוֹרֵי הוֹרָאָה; עַל זֶה נֶאֱמַר מֵה שְׂחַכְמִינּוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (הוֹרִיֹּת יב.): "תִּיבוּ
אֶקִּילְקִלִי דְמַתָּא מְחַסְיָא, וְלֹא תִיבוּ אֶפְדְנִי דְפוּמְפְדִיתָא", עֲדִיף שְׂתִשְׁבוּ בְּאֲשַׁפָּה שְׁל
הַעִיר מְתָא מְחַסְיָא שְׂהִיתָה עִיר עִם יְהוּדִים כְּשָׂרִים, מֵאֲשֶׁר לְגוֹר בְּאַרְמוֹנוֹת שְׁל
פוּמְבְדִיתָא, שְׂהַתוֹשְׁבִים בָּה לֹא הִיוּ אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים; עֲלוּלִים לְאַבְד אֶת הַיְלִידִים
וְהַנְּכָדִים הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

חוֹדֶשׁ טוֹב.

...

איפה לטפל בילדים?

שואלים מהשמרטיפיה של המוסד:

לאמהות שיכולות להניק את ילדיהן רק במקום שקט וחסוד, האם יש בעיה להניק בשרותים?

ראש הישיבה עונה:

לא להניק בשרותים.

...

להיות בקיץ בסביבה טובה וכשרה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פְּרֵשֶׁת קַח, (חַקַּת בא"י), ב' דְּרָאשׁ חֹדֶשׁ תַּמּוּז, שְׁנַת ה'תשפ"ו
יקירי... גרו יאיר

אני כל כך שמח שאתה מגיע אלינו לקאנטרי אילן החיים, אתה תהיה עם אנשי שלומינו במשך הקיץ.

צריכים להזהר מאד ללכת רק לקאנטרי עם שכנים טובים, משפחות יראות שמים. חכמינו הקדושים אומרים (סוּפָה נו:): "טוב לצדיק טוב לשכנו", וכשהולכים לקאנטרי עם משפחות יראות שמים, תהיה לזה השפעה טובה על כל המשפחה, וכך גם להפוך (שם): "אוי לרשע אוי לשכנו", כשהולכים לקאנטרי שהמשפחות לא מתנהגות בעדינות - נגררים בעקפיץ. כפי שמצינו (פסחים קיב:), רבינו הקדוש אמר לבניו: "אל תדורו בשכנציב", הנה קאנטרי בשם: "קאנטרי שכנציב", מה היתה הבעיה שם? הם היו לצים, הם לעגו מהמנהגים של היהודים הכשרים, ורבו הקדוש פחד שבניו הקדושים לא יוכלו להחזיק מעמד, כי ליצנות על יהודים כשרים, ליצנות על רבנים ועל מנהגי ישראל - זו סכנה גדולה, זה מזיק אפילו למשפחות הכשרות, מתקררים מלהתנהג ביראת שמים.

אחי האהוב, חבר יקר, אשריך שבקיץ אתה תהיה עם אנשי שלומינו, כי שהולכים לקאנטרי זו עלולה להיות סכנה גדולה לאדם ולדורותיו הבאים. דוד המלך מתחיל את התהלים הקדוש (א, א): "אשרי האיש", אשרי האדם שלא הולך למקום של רשעים, "ובמושב לצים לא ישב", כי עדיף להשאר בעיר מאשר להגיע

לקאנטרי עם סביבה לא טובה, כי עז פנים אחד יכול להוביל אותך לתהום; מה אתה חושב, איך מתחיל הדבר הזה שמעשנים סם המוות? מבליים את הלילות בקאנטרי, ומגיע לין ואומר: "לא זה כלום... כולם מעשנים את הסחורה הזו... אל תהיה כל כך פנאטי...". כך זה מתחיל, וכך זה בהכל, מגיע שיכור ומתחיל לעשות מסבות כל שני וחמישי ומוזג כוסות ויסקי, וודקה - לאברכים עדינים, ולא יודעים איך להגיד לא, איך להתחמק, עד שגם נהיים שכורים, וכך זה בהכל; כמה משפחות יקרות הולכים לאבדון בקאנטרי.

צריכים לבקש כל כך הרבה מהשם יתברך שיהיו בסביבה כשרה וטובה בקיץ, בקאנטרי שמתנהל על ידי רב או מורה הוראה, תבקש מהשם יתברך שיהיו לה, לא שתף ולילדים חברים טובים.

מתחילים את היום עם הבקשה הזו. חכמנו הקדושים תקנו (פרכות טז):, ש'יבקשו בכל בקר על 'חבר טוב', ו'ש'יהיו שמונים מ'חבר רע'; מוהרא"ש אומר (סידור עת רצון תפלת השחר, אות ג), ש'התפלה הזו היא תפלה מאד חשובה, צריכים לכוון מאד בתפלה הזו; על חבר טוב מבקשים לפני שמבקשים להנצל ממלשינות, עלילה, מיתה משונה, פי זו הספנה הכי גדולה; חברים רעים עלולים להפיל את האדם לנוקבא דתהומא רבא.

אצל הנשים זה עוד יותר; מגיעה אשה עדינה ממשפחה חשובה ועדינה שמתנהגת בעדינות, שמתנהגת כמו האמא, וקיץ אחד הורס הכל; סביבה של משפחות שבורות שהן לא עדינות מדרדרת את האשה העדינה, וכך גם את הבנות; נגזרים אחרי הסביבה, עד שלא משתלם ללכת לקאנטרי. על כן תבקש מהשם יתברך שתגיע לסביבה טובה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.
חודש טוב.

...

לְנִסֵּעַ לְאוֹמֵן עִם חֶבְרַת הַתְּעוּפָה לִּפְטֵהֲנָהּ ?

אֲבָרְךָ שׁוֹאֵל :

רְצִיתִי לְשׂוֹל הָאֵם מִתָּר לְנִסֵּעַ לְאוֹמֵן עִם חֶבְרַת הַתְּעוּפָה לִּפְטֵהֲנָהּ?

רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה עוֹנָה :

כֵּן .

...

הַתּוֹרָה תַּצִּיל אוֹתָךְ מִנְסִיוֹנוֹת הַקִּיץ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פָּרַשַׁת קַרְח, (חֶקֶת בַּא"י), ב' תַּמּוּז, שְׁנַת ה'תשפ"ו

אֶהוּבֵי חֶמְדַּת לְבָבִי... גֵּרוּ יָאִיר

אֲנִי כָּל כּוֹף שָׂמַח שְׂאֵתָהּ מִגִּיעַ אֵלַינִי לְקִאֲנִטְרֵי אֵילָן הַחַיִּים, אֶתָּה תִּהְיֶה עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ בְּמִשְׁךָ הַקִּיץ.

אֲנִי רוֹצֵה לְחַזֵּק אוֹתָךְ שְׁתַּנַּצֵּל אֶת הַקִּיץ כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ, וְאִם אֶתָּה נִמְצָא בְּמִשְׁךָ הַשְּׂבוּעַ בְּעִיר בְּשָׂבִיל פְּרִנְסָה, תִּקְבַּע לְךָ בְּכָל לַיְלָה לְלִמּוּד, לְךָ לְבֵית הַכְּנִסַּת לְשִׁיעוּרֵי תּוֹרָה, אֵל תִּשְׁרַף אֶת הַלֵּילוֹת בְּשִׁטוּיוֹת, וּבִנְדָאֵי שְׁלֵא תִלְךָ לְמִקּוֹמוֹת רְעִים, תַּחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּכָל הַפּוֹחוֹת לְהַשָּׂאֵר יְהוּדֵי כָּשֵׁר, תִּקְבַּע לְךָ סֵדֵר לְלִמּוּד שִׁיעוּרִים בְּמִשְׁנָה, גְּמָרָא, הַלְכָה וְכִדּוּמָה, וְאִם אֵין לְךָ מוֹחִין לְהַבִּין בְּרוּר קִטְעַ גְּמָרָא - תִּקְבַּע לְךָ שִׁיעוּר לְלִמּוּד יוֹתֵר שְׁטָחִי, וְאֶפִּילוּ שְׂאֵתָהּ לֹא מִבֵּין כָּל כּוֹף בְּרוּר - תִּמְשִׁיךְ לְלִמּוּד. תַּעֲשֶׂה לְךָ סֵדֵר, תַּתְחִיל מִסְכַּת בְּרִכּוֹת, וּכְשֵׂאֵתָהּ מְסִיִּים - תִּמְשִׁיךְ לְמִסְכַּת שְׁבֵת.

הַנְּסִיוֹנוֹת גְּדוּלִים, וּבִקְיָן הַנְּסִיוֹנוֹת נוֹרָאִים, וְרַק כְּשִׁלּוּמְדִים תּוֹרָה, עוֹשִׂים קְבִיעוֹת לְלִמּוּד בְּכָל יוֹם כּוֹף וְכּוֹף דְּפִים גְּמָרָא - יְכוּלִים לְהַשָּׂאֵר טְהוּרִים וְקוֹדוּשִׁים. אִם יֵשׁ לְךָ חֲבָרִים שְׁפוֹחֲכִים אוֹתָךְ לְלַכַּת לְמִקּוֹמוֹת לֹא טוֹבִים, וְאֶתָּה לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ לְסַרֵּב לָהֶם; מִצַּד אֶחָד אֶתָּה לֹא רוֹצֵה לְלַכַּת, אֶתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדֵי כָּשֵׁר, אֶתָּה יוֹדֵעַ שְׁלֵא נְכוּן לְלַכַּת לְאֵן שְׁהֵם הוֹלְכִים הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ, וּמִצַּד שְׁנֵי אֵין לְךָ אֶת הַפּוֹחוֹת לְהַגִּיד 'לֹא', אֶתָּה לֹא רוֹצֵה שְׁהֵם יִזְלְזְלוּ בְּךָ, אֶתָּה לֹא רוֹצֵה לְהִיּוֹת הָאֲדוּק;

תתחמק בחכמה, "כי בתחבולות תעשה לך מלחמה" (משלי כד ו), צריכים להלחם בחכמה עם היצר הרע, תכבה את הטלפון, לך לישון, בבקר תגיד שגודמת, היית עיף וכו'; כך תוכל להשאיר יהודי כשר, אתה תתגבר על הנסיון. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

בית הספר הוא לא בית ספר?

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת קרח (חקת בא"), ג' תמוז, שנת ה'תשפ"ו

מרת לעזער תחי', מנהלת בית פיגא, קרית ברסלב

יש לי חשד שפבית הספר בית פיגא בקרית ברסלב - יש מישהי שמחדירה ארס בין המורות שבית הספר שלנו הוא לא בית ספר, אחת מסיתה בשקט, לאחרונה שמעתי את אותן מילים מכמה אנשים, שבית הספר הוא לא בית ספר, המנהלת היא לא מנהלת; את המלים ששרו על בית הספר בית פיגא בערך לפני עשר שנים עוד בווייליאמסבורג.

אני רוצה לבקש מכם שתדברו עם כל הצוות, עם כל אחת ואחת, לשאול את כולן למה הן באות לבית פיגא, ואם הן רוצות את אותו דבר שאנחנו רוצים. אני לא צריך עובדים שהם אחד בפה ואחד בלב, ואם מישהי סוברה שבית הספר הוא לא בית ספר - יש מספיק מקומות לאן ללכת ללמד, בבית פיגא שיהיו רק אלו שיש להן את אותה מטרה שיש לנו, להחזיר בפנות מדות טובות, אמונה ואהבה אל השם יתברך ולתורה, ואפילו שהפנות לא יודעות את הלמודים - זה גם טוב, הסבתות שלנו אף אחת מהן לא ידעה מה שמלמדים היום בבתי הספר, הייתה להן אמונה חזקה ותמימות חזקה, וכך הגיה להן את הפוחות אחרי שהן ראו בעינים ששורפים את הילדים שלהן, את האחים והאחיות שלהן, ולגדל מחדש את עם ישראל במסירות נפש, ואת זה אני רוצה עם בית פיגא; להחזיר בפנות אמונה חזקה, תמימות חזקה, לעבוד את השם במסירות.

אני מבקש מהשם יתברך שנקשיף להצליח.

האם מתר לי ללמוד חכמת היד והפרצוף?

אברך שואל:

יש לי נטייה וסקרנות חזקה לדעת ולהבין את חכמת היד והפרצוף, האם מתר לי ללמוד את זה?
ראש הישיבה עונה:

קודם תלמד תורה, נביאים, כתובים, ששה סדרי משנה, בבלי, ירושלמי, ספרא, ספרי, מכילתא, תוספתא, פרקי דרבי אליעזר, תנא דבי אליהו, מדרש רבה, מדרש תנחומא, מדרש שוחר טוב, רמב"ם, טור, שלחן ערוך, זוהר הקדוש, זוהר חדש, תיקוני זוהר, וספרי רבינו.

...

לבלות עם המשפחה בקאנטרי

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת קרח, (חקת בא"י), ב' תמוז, שנת ה'תשפ"ו
יקירי אהובי... נרו יאיר

אני כל כך שמח שאתה מגיע אלינו לקאנטרי אילן החיים, אתה תהיה עם אנשי שלומינו במשך הקיץ.

אני רוצה לחזק אותך שתנצל את הקיץ כמו שצריך, ואם אתה מגיע לקאנטרי לשבתות, מיום חמישי עד יום שני בבקר וכדומה - תבלה עם המשפחה שלך. מאד לא נכון לראות מה שקורה בקאנטרי בזמנים שהגברים באים לקאנטרי; במקום ללכת הבייתה אל האשה - הולכים עם חברים, נמצאים בחוץ לילות שלמים; זה לא בסדר, זה לא דבר כשר, לכן מאד אבקש ממך, לך הבייתה, אל תהיה בלילות עם חברים, תתנהג ביראת שמים ובקדושה.

תעזב את החברים, חברים הם דמיון, אין דבר כזה חברים, כל זמן שיש להם איזו תועלת ממך ישתמשו בך, אחר כך יקברו אותך, יזרקו אותך כמו שזורקים קליפה של לימון, יסחטו אותך, ינצלו אותך, ואחר כך אף אחד לא יסתכל עליך. אחי האהוב, אנשים מבכים את שנות הנעורים שלהם שהם בלו את הימים והלילות עם חברים, ואחר כך החברים בזו אותם וגנבו אותם השם ישמרנו;

תִּשְׁתַּמֵּשׁ בְּשִׂכְלֵךְ, תִּנְצֵל אֶת שְׁנוֹת נְעוּרֶיךָ נְכוֹן, תִּנְצֵל אֶת זֶה לְהִיּוֹת בְּבֵית עִם
הַמְשַׁפָּחָה שְׁלֶךְ.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתִּתְנַהֵג כְּמוֹ שִׁיְהוּדֵי כָשֶׁר מִתְנַהֵג. לְךָ הַבֵּיתָה אֶל אֲשֶׁתְּךָ,
תְּשׁוּחָת אֶתָּה, תְּבַלֶּה אֶתָּה, אֵל תִּתֵּן לְשִׁטָּן לְשֹׁבֵר אֶת הַבֵּית שְׁלֶךְ, וְאִם אֶתָּה יָכוֹל
לְהִיּוֹת כְּמֵה שִׁיּוֹתֵר לִילוֹת בְּקִאֲנִטְרֵי - תִּהְיֶה כְּמֵה שִׁיּוֹתֵר בְּבֵית, כִּי עַל פִּי תוֹרַה אֲסוּר
לְנִסְעַ מִהַבֵּית, רַק בְּבֵית עִם הָאִשָּׁה שְׁמוּרִים, וְתִזְהַר לֹא לְהִכְאִיב לְאֲשֶׁתְּךָ חֵס וְשְׁלוֹם,
כִּי רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן רסג), הַיֵּצֵר הָרַע מְחַפֵּשׁ בְּכָל הַדְּרָכִים: "לְקַלְקֵל
הַשְּׁלוֹם בֵּית שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּדֵי שִׁיִּתְפָּסוּ בְּמִצְוֹתָיו חֵס וְשְׁלוֹם עַל יְדֵי זֶה", כִּי
כֶּף הוּא יָכוֹל לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם בְּעֵבְרוֹת, הוּא אוֹרֵב עַל זוּגוֹת צְעִירִים לְהַפְרִיד
אוֹתָם, כֶּף הוּא מְפִיל אוֹתָם בְּעֵבְרוֹת.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

תְּפָסִיק לְלַכַּת לְסֹאוּנָה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרֻשֶׁת קֶרַח (חֻקַּת בֵּא"י), ג' תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"ו
... גְּרוֹ יְאִיר, קֶרִית בְּרֶסֶלֶב

אֲנִי כּוֹתֵב לְךָ בְּגִלָּל שְׂאֵתָה כָּל הַזְּמַן אוֹמֵר לִי שְׂאֲגִיד לְךָ כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה מְשֻׁהוּ
לֹא נְכוֹן, וְשְׂאֵתָה שְׂמַח כְּשֶׁאֲנִי אוֹמֵר לְךָ.

תְּפָסִיק לְלַכַּת לְסֹאוּנָה, זֶה לֹא דְבַר טוֹב; כְּשֶׁתִּהְיֶה יְהוּדֵי זָקֵן, קְרוֹב לְגִיל
שְׁמוֹנִים - אֲזִי תוֹכֵל לְלַכַּת לְסֹאוּנָה, עֲכָשׁוּ אֵל תִּשְׁתַּטֵּה לְלַכַּת לְסֹאוּנָה.

אֶתָּה עוֹשֶׂה לְךָ שֵׁם רַע בְּקֶרִית בְּרֶסֶלֶב, אֶתָּה סוֹחֵב בְּכָל שְׁנֵי וַחֲמִישֵׁי אֲבָרְךָ
אֲחֵר; אִם מְשַׁעֲמֵם לְךָ בְּבֵית - תְּבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁתִּזְכֶּה לְאַהֲבַת לְהִיּוֹת בְּבֵית,
שִׁיְהִיָּה לְךָ נְעִים בְּבֵית עִם הַמְשַׁפָּחָה שְׁלֶךְ.

תֵּן לְקֶרִית בְּרֶסֶלֶב לְהִיּוֹת מְקוֹם בְּרִיא שְׁהָאֲבָרְכִים נִמְצָאִים אוֹ בְּבֵית הַפְּנֹסֶת,
לוֹמְדִים, אוֹ בְּבֵית.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

בפֿרטיִות עם המִשפָּחָה בְּקֵאנְטֵרִי

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פֿרֶשֶׁת קֶרַח, (חֻקַּת בַּא"י), ב' תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"ו
 יְקִירֵי ... נְרוּ יְאִיר

אַנִּי כֹּף שְׂמֵחַ שְׂאֵתָהּ מִגִּיעַ אֶלֵינוּ לְקֵאנְטֵרִי אֵילָן הַחַיִּים, אֵתָהּ תִּהְיֶה עִם
 אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ בְּמִשְׁפַּחַת הַקֵּיץ.

אַנִּי רוֹצֶה לְחַזֵּק אוֹתְךָ שְׁתַּנְצֵל אֶת הַקֵּיץ כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ, וּתְבַלֶּה בְּקֵאנְטֵרִי עִם
 אֲשֶׁתְךָ וְהַיְלָדִים, לְשִׁכּוֹן שְׁלֶפֶךְ תֵּן לְבָלוֹת עִם אֲשֶׁתּוֹ וְיַלְדָיו, אֶל תַּעֲרַבְבֵן אֶת הַיּוֹצְרוֹת,
 אֶל תִּדְחַף אֶת הָאֵף לְאֵן שְׂאֵתָהּ לֹא שִׁיף, זֶה לֹא עֲדִין לְהַכְנִיס לְבֵית שְׁלֵ הַשְּׁנִי, וְגַם
 לֹא לְחַצֵּר שְׁלֵ הַשְּׁנִי, לְמַרְפֶּסֶת וְכִדוּמָה; אִם הוּא אוֹכֵל אַרְיוּחַת עֲרַב בְּחַצֵּר שְׁלוֹ - אֶל
 תִּטִּיל פְּנִימָה, כְּדֵי לְשׁוּחַח, לְצַחֵק - הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ.

אֵלוֹ שְׂאוּמְרִים: "זֶה שׁוֹם דְּבָר רַע, רַק מְשׁוּחַחִים, רַק צוּחֻקִים, רַק מְחִיכִים, לֹא
 עוֹשִׂים שׁוֹם דְּבָר רַע"; עַל זֶה אוֹמְרַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה (מְשָׁלִי ו, כז): "הִיחַתָּה אִישׁ
 אֵשׁ בְּחִיקוֹ וּבִגְדָיו לֹא תִשְׂרַפְנָה, בֵּן הֵבֵא אֵל אֵשֶׁת רַעְהוּ, לֹא יִנְקָה כָּל הַנֶּגַע בָּהּ",
 וְכִי אָדָם יְכוּל לְהַחֲזִיק אֵשׁ עַל בְּרַפְיוֹ וּבִגְדָיו לֹא יִשְׂרַפוּ? וְכִי אָדָם יְכוּל לְטִיֵּל עַל
 גַּחְלִים וְלֹא יִשְׂרַפוּ לוֹ הַרְגָלִים? כֹּף יִהְיֶה סוֹפוֹ שְׁלֵ אָדָם שְׂאוּמֵר: "רַק מְשׁוּחַחִים,
 מְבַלִּים, צוּחֻקִים, אֲנַחְנוּ לֹא עוֹשִׂים שׁוֹם דְּבָר רַע"; נִשְׂרָפִים בְּגַהֲיוֹם רַחֲמָנָא לְצִלָּן.

כֹּף מָה שְׂאֵתָהּ עוֹשֶׂה - שְׂיִהְיֶה בְּפֿרטיִות עִם הַמִּשְׁפָּחָה שְׁלֶךְ, כְּלוֹמֵר בְּפֿרטיִות
 עִם יַלְדֶיךָ, וְתִזְהַר לֹא לְאַבֵּד בְּקֵאנְטֵרִי אֶת כָּל יִרְאַת הַשָּׁמַיִם שְׁלֶךְ, לֹא בְּחַנּוּם הִיָּה
 הַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ מְסַאֲטָמֵר זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ בּוֹכָה עַל אֵלוֹ שְׁנוֹסְעִים לְקֵאנְטֵרִי, שְׂיִדְעוּ
 שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא גַם שָׁם וְצָרִיכִים לְהַתְנַהֵג בִּירְאַת שָׁמַיִם; הוּא אָמַר: "עוֹזְבִים
 אֶת הָעִיר, אַבָּל לֹא עוֹזְבִים אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ".

זֶה כֹּף יָפָה וְכָל כֹּף טוֹב כְּשֶׁהִבִּית עִם יִרְאַת שָׁמַיִם, הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בְּבֵית,
 יֵשׁ אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת בְּבֵית, וְאוֹי וְאַבּוֹי כְּשֶׁלֹּא מִתְנַהֲגִים בְּצִנִּיעוּת, יוֹשְׁבִים בְּיַחַד
 זוּגוֹת, גְּבָרִים וְנָשִׁים, אוֹי וְאַבּוֹי מָה שְׂקוֹרָה, הַשְּׂכִינָה מְסַתְּלָקַת, וְכִשֶׁהַשְּׂכִינָה לֹא
 נִמְצָאת בְּבֵית - בָּאִים הַמְזִיקִים, בְּאוֹת צְרוּת רַחֲמָנָא לְצִלָּן.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

לְחֶסֶד בְּסֶף בְּמוֹתְרוֹת, לֹא בְּדַבְרִים שֶׁל יִרְאַת שָׁמַיִם

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵּךְ - יוֹם ה' פְּרִשַׁת קַרְח, (חַקַּת בֵּא"י), ג' תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר, בית שמש

קבלתי את מכתבך.

לא בקניית הכובע תצמצם, לא שם טמונה הבטיחה של לבזבז כסף; תשמח
שהבן שלך הולך לבר מצוה, תלביש אותו בכובע ונחליפה.

אל תעשה שטיות, תקנה לבחור הבר מצוה כובע, לא צריכים קסקט, (אצל
הקהלות הכשרות שכולם הולכים כך זה משהו אחר).

תחסך בכסף שלך במוותרות, במפלות, בפרחים, בדברים שהם בלאו של כל
תשחית, ובדברים של יראת שמים תשתמש עם הכסף שלך בשמחה גדולה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

סְעוּדוֹת שֶׁבַת יְפוֹת עִם הַמְשַׁפְּחָה שֶׁלְךָ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵּךְ - יוֹם ה' פְּרִשַׁת קַרְח, (חַקַּת בֵּא"י), ג' תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"ו

יקירי ... נרו יאיר

אני כל כך שמח שאתה מגיע אלינו לקאנטרי אילן החיים, אתה תהיה עם
אנשי שלומינו במשך הקיץ.

אני רוצה לחזק אותך שתנצל את הקיץ כמו שצריך.

אחי היקר, יסוד היסודות להקים בית בריא וכשר עם דורות כשרים - הוא
סעודות השבת; סעודות השבת היפות נחרטות בילדים, זה מחזיק אותם, זה נותן
להם כח להתגבר על הנסיונות הקשים, ולא להגרר אחרי חברים לא טובים;
לסעודות השבת יש כח שמימי, טמונה בהן קדושה, הילדים רואים את האבא
יושב בראש השלחן ושר את הזמירות בשמחה, והאמא יושבת כמו מלכה שמחה
ומרצה; זה מחזיק את המשפחה, זה מחזיק את הדורות.

אחי האהוב, תהיה חזק לשיר בשבת את הזמירות, ותהיה שמח בסעודות, אין

גדול יותר מלהתנהג בתמימות ובפשיטות, לשיר בסעודות את הזמירות. רבנו ז"ל מאד אהב את העבודות הפשוטות של היהודים הפשוטים הפשרים, הוא אהב מאד את האנשים שאומרים את כל התחנות והבקשות שמדפסות בסדורים הגדולים, כמו שהיהודים הפשוטים נוהגים. ורבנו הזהיר אותנו מאד שנשיר זמירות בסעודות השבת, והוא הקפיד מאד על האנשים שחושבים עצמם לחכמים ולא שרים זמירות שבת בסעודות ובמוצאי שבת בסעודת מלנה מלכה, ולא עושים את שאר העבודות הפשוטות; "כי עקר היהדות הוא בפשיטות ובתמימות גמור בלי שום חקמות" - כמו יהודי פשוט (לקויטי מוהר"ן חלק ב, סימן קד).

אל תעשה סעודות שבת עם עוד זוגות, שום דבר טוב לא יוצא מזה, ואם הקאנטרי עורך שבת בחד - תתחמק בחכמה, אל תשתתף בכאלו מסיבות, "בני אל תלך בדרך אדם" (משלי א, ט), אל תלך אדם, תשמור על הבית שלך עדין וקדוש, ובסעודות השבת אל תהיה רציני, שהילדים שלך יחפשו לאן לברוח; תהיה מאד שמח, תעשה מה שאתה יכול כדי שכל המשפחה תהיה בשמחה, אבל בתנאי שהבית שלך הוא מקום פרטי, אין עוד זוגות. גם בכל השנה אל תלך אל חבר בבית לסעודות, ואל תזמין את החבר שלך אליך.

הלואי שתקשיב לי ולא תהיה חכם בעיני עצמך, אני רק רוצה שהבית שלך ישאר שלם, אני רק רוצה להציל אותך שלא תגיע לשאול תחתית, ואם אצלכם בקאנטרי יש קידוש - אל תשתה יין או יי"ש, טוב לא יצא מזה, אתה עלול להפך ללעג ולקלס לכל הקאנטרי, אתה תתגולל בשדה, הילדים יזרקו עליך דברים, הם ישירו עליך; מה זה חסר לך... רבנו לא הרשה לשתות, רבנו אמר (לקויטי מוהר"ן חלק ב, סימן כו), שמגיעים לעברות על ידי השתיה, אל תשתה יותר יין או יי"ש, רק לקדוש ולהבדלה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לחזור מהקעמפ עם יראת שמים

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת קרח, (חקת בא"י), ג' תמוז, שנת ה'תשפ"ו
... נרו יאיר

עכשו כשאתה שולחים את בתכם תחזי' לקעמפ הבנות - תאמרו תהלים בכל
יום בדמעות, שהיא תחזור הביתה מהקעמפ עם יראת שמים, כל כך הרבה הורים
מאבדים את הבנות בקעמפ הבנות.

הורים צריכים לבקש בכל יום על הילדים ובמיוחד על הבנות, שייגדלו כשרות
וביראת שמים. חכמינו הקדושים אומרים (מדרש תנחומא נשא, י'): "וישמרך בננות",
בנות צריכות יותר שמירה להשאיר עם יראת שמים; תבקש מהשם יתברך על כל
ילד וילד, חכמינו הקדושים מספרים (תנא דבי אליהו רבא, פרק יח): מעשה בכהן אחד
שהיה ירא שמים בסתר, והיו לו עשרה בנים מאשה אחת, ששה זכרים וארבע
נקבות, ובכל יום ניום היה מתפלל ומשתטח ומתחנן ומבקש רחמים ומלחף
בלשונו עפר, (זה בטוי לאחד שמוחה שהוא רוצה לפעל משהו) כדי שלא יצא
אחד מהן לידי עבירה ולידי דבר מכוער; אמרו לא יצתה אותה שנה ולא שנית ולא
שלישית, עד שפא עזרא והעלה את ישראל מבבל, והעלה אתו פהן עמהם, לא
נכנס אתו פהן לבית עולמו, עד שראה כהנים גדולים ופרחי כהונה מבניו ומבני
בניו עד חמשים שנה, ואחר כך נכנס אותו פהן לבית עולמו"; רואים מזה שהעצה
לדורות כשרים היא תפלה - לבקש מהשם יתברך על כל ילד וילד שכולם יגדלו
כשרים וקדושים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לכתב מכתב קטן בתוך הסדור והתהלים

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת קרח, (חקת בא"י), ג' תמוז, שנת ה'תשפ"ו
... נרו יאיר וזוגתו תחזי'

עכשו כשאתם שולחים את בתכם תחזי' לקעמפ הבנות - תשלחו אתה סידור

ותהלים, תכתבו לה מכתב קטן בסדור ובתהלים שהיא תתפלל אל השם יתברך;
שתבקש על שידוך טוב, שידוך כשר, ודורות כשרים ובריאים.

צריכים הרבה תפילות כדי לקבל חתן ירא שמים; אפשר ללבש חליפה
וכובע, אפשר להראות מבחוח שהכל טוב ויפה, ובפנים לצערנו כבר רקוב השם
ישמרנו, ורק בתפלה בטוחים שיזכו למצוא שידוך כשר ויקימו בית ירא שמים.

אל תזלזלו בעצמכם, כמה מילים אמטיות מאבא ואמא יכולות להציל את
הבת וכל הדורות שלה, כי מתי שהיא תפתח את הסדור שלה היא שוב תעיף מבט
על המלים הספורות האמטיות שכתבתם לה מהלב.

תכתבו לה שתדבר אל השם יתברך בשפה שלה, בשפת האם, "כי אתה שומע
תפילת כל פה", הקדוש ברוך הוא הוא האבא שלנו, צריכים לדבר אליו ולהתחנן
אליו כמו שילד מבקש מאביו, תכתבו לה שלא אמנו היתה צריכה להתחנן עם
עשו והיא הרטיבה את עיניה בתפלה, היא בכתה אל השם יתברך: "רבונו של
עולם אני לא רוצה בעל עשו, אני רוצה בעל יעקב, בעל צדיק", וכך גם עם ילדים;
מה רבקה עשתה כשהיא ראתה שהיא לא יכולה ללדת ילדים? היא בקשה מהשם
יתברך, היא נעמדה בפניה של הבית עם סידור על הפנים ובכתה: "רבונו של עולם
תן לי ילדים" - עד שהיא זכתה לילדים, וכך עשו כל האמהות; כך בתי תעשי - כך
יהיה לך כל מה שאת צריכה.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

לא לחתר תחת בית פיגא

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת קרח, (חקת בא"י), ג' תמוז, שנת ה'תשפ"ו

מרת ... תחי', תלמידת בית פיגא

אם אתם מבינים בחנוך יותר טוב ממני, אתם יודעים שבית הספר הוא לא
בית ספר והמנהלת לא לענין - היתה עצה טובה שתפתחו עוד בית ספר בקרית
ברסלב; אני בטוח שהרבה משפחות ישמחו, אבל את בית הספר שלי, את עמלי

הַקְּשָׁה - אֵל תַּחֲתָרוּ תַּחֲתָיו, בְּנִיתִי אֶת זֶה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, אֲנִי מְנַהֵל אֶת זֶה כְּפִי שֶׁקִּבַּלְתִּי מֵהַצַּדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁתִּהְיֶה מְסוּרִים, לְעֶזְרוֹ לְבֵית פִּיגָא, וּלְשׁוֹחַח עִם הַמְּנַהֵלֶת. עַל כָּל מָה שֶׁמִּפְרִיעַ לָכֶם מִבֵּית פִּיגָא תִּדְבְּרוּ רַק עִם הַמְּנַהֵלֶת תַּחֲוֵי. הֵשֵׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

בְּשִׁפּוּגֵי, מְשַׁלְּמִים בְּאֶפֶן נוֹרְאִי

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פָּרַשְׁת קַרְח, (חַקַּת בַּא"י), ג' תמוז, שְׁנַת תשפ"ו
... גֵּרוּ יֵאִיר וְזוּגְתוּ תַּחֲוֵי

עֲכָשׁוּ כְּשֵׁאתֶם שׁוֹלְחִים אֶת בְּתֻכֶם תַּחֲוֵי לְקַעֲמֵם הַבְּנוֹת תִּדְבְּרוּ עִם הַבַּת שֶׁלָּכֶם שְׁלֵא תִכְאִיב לְבָנוֹת אַחֲרוֹת, זֹו סְכָנוֹת נֶפֶשׁוֹת, כְּשִׁפּוּגֵי מְשַׁלְּמִים בְּאֶפֶן נוֹרְאִי; תִּרְאוּ לָהּ אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה, מְאֹד חָשׁוּב שֶׁהִיא תִקְרָא אֶת הַשׁוֹרוֹת הַבָּאוֹת לְפָנַי שֶׁהִיא נוֹסַעַת לְקַעֲמֵם הַבְּנוֹת:

יֵשׁ סְפוּרִים כְּמַעֲט בְּכָל בְּתֵי הַסִּפּוּר, שֶׁהִיְתָה שָׁם בַּת מְסַכְנָה, שֶׁבְּנוֹת הַכֶּתֶה לֹא נָתַנוּ לָהּ אֶף פֶּעַם לְהַשְׁתַּתֵּף בְּמִשְׁחָק, רוֹב הַשָּׁנִים הִיא יִשְׁבָּה לְבַד בְּלֵי חֲבֵרוֹת, וּבְכָל פֶּעַם שֶׁרַק יִכְלוּ - פִּגְעוּ בָּהּ, וְשָׁנִים עָבְרוּ, וְכָל הַפִּיתָה סוֹבְלֶת, חֵלֶק נִשְׁאַרוּ בְּנוֹת מְבַגְּרוֹת, חֵלֶק הַתַּחֲתָנוּ וְהַתְּגַרְשׁוּ הֵשֵׁם שֶׁמְרַנְנוּ, לְחֵלֶק אֵין יְלָדִים, וְחֵלֶק מִתְקַשׁוֹת עִם יְלָדִים לֹא בְרִיאִים הֵשֵׁם יִרְחֵם, וְאַחֲרֵי שֶׁעָשׂוּ חֲשׁבוֹן: 'מָה קוֹרָה פֹּה? אֵיךְ יָכוֹל לְהִיוֹת שֶׁכֶּתֶה שְׁלֵמָה תִסָּבֵל כֵּךְ?' הֵן קָלְטוּ שֶׁשִּׁפְכוּ כָּאֵן דָּם כָּל הַשָּׁנִים שֶׁל הַבַּת הַזֹּו, וְעֲכָשׁוּ הִגִיעַ הַזְמָן שֶׁמְעֲנִישִׁים אוֹתָנוּ עַל זֶה; לְפַעֲמִים כְּבָר לֹא שִׁיךְ לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה, כִּי כְּשֶׁעוֹבְרִים אֶת שְׁנוֹת הַיְלָדוֹת בְּבִזְיוֹנוֹת וְהַצָּקוֹת, אֵיךְ אֶפְשָׁר בְּכָלֵל לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה? וְאַחַר כֵּךְ סוֹבְלִים מִר מְאֹד.

לְכֵן אֶף פֶּעַם אֵל תִּפְגְּעוּ בְּבַת, וְאִם הַבְּנוֹת לוֹעֲגוֹת, מִתְלַבְּשׁוֹת עַל יְלָדָה מְסַכְנָה - אֵל תַּתְּנוּ לְדָם שְׁלֵמָה לְהַשְׁפִּיךְ, תִּגְוֹנְנוּ עָלֶיהָ, וְגַם תַּחֲפִשׁוּ תְמִיד אֶת הַבְּנוֹת שֶׁאֵין לָהֶן חֲבֵרוֹת, הַבְּנוֹת שֶׁבָאוֹת מִבְּתִים פְּשׁוּטִים, שְׁלֵא בָאוֹת לְבוֹשׁוֹת בְּבִגְדִים הַכִּי

יְקָרִים - וּתְשׁוּחָחוּ אִתָּן וּתְשַׁמְחוּ אוֹתָן, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׂמַח אִתְּכֶם, כִּי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אֶת הַלְּבָבוֹת הַשְּׂבוּרִים, זֶה הַתְּעִנוּג שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, "קְרוֹב ה' לְנִשְׁבְּרֵי לֵב" (תהלים לד, ט), הַשֵּׁם קְרוֹב אֶל הַלְּבָבוֹת הַשְּׂבוּרִים, כִּי גַם אַתֶּם תִּהְיוּ קְרוֹבִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְשַׁחוֹת בְּעֲדֵינוֹת

בְּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרַשְׁתָּ קַרְחַ, (חַקַּת בַּא"י), ג' תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"ו
... יָרוּ יָאִיר וְזוּגְתוּ תַחֲנִי

עֲכָשׁוּ כְּשֵׁאתֶם שׁוֹלְחִים אֶת בְּתֻכֶם תַּחֲנִי לְקַעֲמַפּ הַבְּנוֹת תִּלְמְדוּ אֶת הַבְּנוֹת אִיךָ שׁוֹחִים בְּעֲדֵינוֹת, תַּחֲדִירוּ בְּבָנוֹת אֶת הַיָּפִי שֶׁל לְהִיּוֹת עֲדֵינוֹת, כִּי הַגְּלוּת הָאֲרָכָה גֹרַמְתָּ (תהלים קו, לה): "וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם", לוֹמְדִים מֵהַגּוֹיִם, הוֹלְכִים בְּדַרְכֵיהֶם; תִּלְמַד אֶת הַמְשַׁפְּחָה שֶׁלְּךָ, אֶת אִשְׁתְּךָ וְהַבְּנוֹת - שַׁחַס וְשָׁלוֹם לֹא יִשְׁחוּ עִם בְּגַד יָם פְּרוּץ, רַק לְשַׁחוֹת עִם בְּגַד יָם צְנוּעַ כְּשֶׁר וְעֲדִין, וְאַפִּילוּ בַת בֵּין בְּנוֹת, אִשָּׁה בֵּין נָשִׁים - גַּם צְרִיכָה לְהִיּוֹת עֲדֵינָה וּקְדוּשָׁה, וְגַם אִם נִמְצְאִים לְבַד בְּבִרְכָה, נִמְצְאִים לְבַד בְּבֵית - צְרִיכִים לְהִיּוֹת קְדוּשִׁים וְעֲדֵינִים, וְכִשְׁמַתְנַהֲגִים בְּעֲדֵינוֹת - זוֹכִים לִילְדִים בְּרִיאִים וְכֹשְׁרִים, זוֹכִים לִילְדִים קְדוּשִׁים, כְּפִי שְׂרַבְנוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים, סִימָן ט): "צְנִיעוֹת שִׁבְאַשָּׁה מְזַכָּה לָהּ לְבָנִים הַגּוֹנִים".

אִם אַתָּה רוֹצֵה שֶׁהַבְּנוֹת שֶׁלְּךָ יֵאָהְבוּ אֶת הַדְּרֹךְ הָעֲדֵינָה, תַּעֲרִיךְ אֶת הַצְּנִיעוֹת שֶׁל אִשְׁתְּךָ; אִם יֵשׁ לְאִשְׁתְּךָ מְנַהֵג טוֹב, הִיא קֹבְלָה עַל עֲצָמָה לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ מְסִימַת, בְּעֲדֵינוֹת - תַּחֲשִׁיב אֶת זֶה, תִּשְׁבַּח אוֹתָהּ, אֲזִי הַבְּנוֹת שֶׁלְּךָ גַם יִלְכוּ בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, אֲבָל אִם אַתָּה תִּצְחַק לְעֲצָמָךְ מִמְּנַהֲגֶיהָ הַטּוֹבִים, אַתָּה תִּלְעַג מִמֶּנָּה, וְאַתָּה תִּלְעַג מֵהַרְבֵּנִים שֶׁמְלַמְדִים אִיךָ לְהַתְנַהֵג - הַיְלָדִים יַעֲזְבוּ הַכֹּל, וְהֵם יִתְרַחֲקוּ מִמְּדִרְגָה מִמָּךְ, הֵם יִצְחָקוּ וְיִלְעַגוּ מֵהַכֹּל; תִּשְׂמַח שֶׁאִשְׁתְּךָ רוֹצֵה לְהִיּוֹת טוֹבָה, הִיא מִחֻפְשֵׁת קִבְלוֹת טוֹבוֹת, תַּחֲזֵק אוֹתָהּ, וְתֵן לָהּ מִיָּלִים טוֹבוֹת שֶׁהִיא עֲדֵינָה, כִּי תִזְכָּה לְבָנִים צְדִיקִים.

כִּי כְּשֶׁהִבְעֵל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ הִיָּה בְּאִיטְטִנְבוֹל הוּא רָאָה יְלָדִים עִם נִשְׁמוֹת מְאֹד גְּבוֹהוֹת, הוּא רָאָה שְׂיִישׁ לָהֶם נִשְׁמוֹת שֶׁל תַּנְאִים, אָמַר הִבְעֵל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ שָׁזָה מְגִיעַ מֵהֶאֱמָהוּת שְׁלָהֶם שֶׁהֵן מְאֹד עֲדִינּוֹת וּמְתַנְהָגוֹת מְאֹד בְּצַנִּיעוּת. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

לְבַעַל יֵשׁ מִצְוָה לְשַׁמַּח אֶת הָאִשָּׁה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יוֹם ה' פָּרַשְׁת קַרְח, (חַקַּת בַּא"י), ג' תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"ו
... גְּרוּ יְאִיר

אֲשֶׁתְּךָ כּוֹתֶבֶת לִי שְׂאֵתָה שְׁבוֹר שְׂאֵמְרוּ לָכֶם לְהַמְתִּין קִצָּת וְכוּ', כִּי הִיא קִצָּת מוֹתֶשֶׁת עִכְשָׁו וְאֵתָה לֹא מְרַצָּה מְזָה שֶׁהִיא צְרִיכָה לְקַחַת תְּרוּפוֹת וְכוּ'.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ אַחֵי אֱהוּבִי, אִם אֲשֶׁתְּךָ קִצָּת מוֹתֶשֶׁת עִכְשָׁו, הִיא צְרִיכָה לְקַחַת תְּרוּפוֹת, הִיא לֹא שְׂמֵחָה וְכוּ'; תְּשַׁמַּח אוֹתָהּ, אֵל תִּחְשׁוּב מִחִשְׁבוֹת: 'לָמָּה מְגִיעַ לִי אִשָּׁה כְּזוֹ?' וְחֵס וְשְׁלוֹם אֵל תִּפְגַּע בָּהּ. רְאִיתִי סְפוּרִים שֶׁהָיוּ לְאַבְרָכִים טְעֵנוֹת וְכוּ', וּפְתָאוֹם הַכֹּל הִתְהַפֵּךְ, הָאִשָּׁה נִהְיָתָה שְׂמֵחָה וּבְרִיאָה, עִם עֲצָבִים חֲזָקִים, וְהִבְעֵל נִכְנָס לְתוֹךְ עֲרָפֶל, עֲנָן הַתְּפֹשֵׁט בְּמַח שְׁלוֹ הַשֵּׁם יִרְחֵם, הוּא נִכְנָס לְדַפְאוֹן.

תְּשַׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (ראשׁ הַשָּׁנָה ו:): "אִשָּׁה בְּעֵלָהּ מְשַׁמְחָה", לְבַעַל יֵשׁ מִצְוָה לְשַׁמַּח אֶת הָאִשָּׁה; שְׁנֵי הַדְּבָרִים תַּעֲשֶׂה אֲפִילוֹ שָׁזָה מְאֹד קָשָׁה לָךְ, רְאִישִׁית תִּקְשִׁיב לָהּ, תֵּן לָהּ לְדַבֵּר, תִּקְשִׁיב לְכַאֲבִים שְׁלָהּ, לְמַחֲשָׁבוֹת שְׁלָהּ, וְתִרְגִּיעַ אוֹתָהּ; תִּגִּיד לָהּ שׁוֹב וְשׁוֹב, רַךְ, עֲדִין וְיִפָּה: "הַשֵּׁם יַעֲזֹר לָנוּ", "הַשֵּׁם שְׂבָרָא אוֹתָנוּ - הוּא יִרְפָּא אוֹתָנוּ", שְׁנִית, תְּשַׁמַּח אוֹתָהּ וְכוּ'; לְחִיוֹת בִּיחַד וְכוּ' זֶה מְסַלֵּק אֶת הַמְרָה שְׁחוּרָה וְהַעֲצָבוֹת.

תְּבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלָךְ, עַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁל אֲשֶׁתְּךָ וְעַל הַיְלָדִים. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

לדבר עם הבנות, לפני שהן הולכות לקעמפ

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פ'רשת ק'רח, (חקת בא"י), ג' תמוז, שנת ה'תשפ"ו
... נרו יאיר וזוגתו תחי'

לפני שאתם שולחים את בתכם לקעמפ הבנות - תדברו אתה להזהר מידידות לא בריאה, אתם משלמים לבת בשביל קעמפ הבנות אלפי דולרים, וחס וחלילה אם לא כינו אותה להזהר מידידות לא בריאה יצא שאתם משלמים עכשו מקדמה של שלושת אלפים ארבעת אלפים דולר שיעלה לכם אחר כך בחייה מאות ואלפי דולרים, פי הרבנים והממחים אומרים שכל הגרושין שיש בעם ישראל זו תוצאה מידידות לא בריאה וכו' וכו', שמתחילה בקעמפ השם ישמרנו, ואם היו יכולים להשאיר את הבנות בבית במשך הקיץ - בודאי היה יותר טוב.

אני יודע שלא יהיה לך קל, אתה תחפש תירוצים לא לדבר, אתה תגיד: "אין צורך, הילדים שלי יודעים מעצמם, הילדים שלי מספיק חכמים", ועוד תירוצים אחרים. אחי האהוב, חברי חמדת לבבי, אני מבקש ממך תרחם על עצמך, תרחם על ילדיך עצמך ובשרך, אל תהיה כמו בת היענה שכשהדב מגיע - היא מכוּפפת את הראש בתוף האדמה ונהו, אין יותר דוב, ולא צריכים יותר לדבר מדבים, עד שהדב טורף אותה; אם היית שומע מה שרבנים והממחים שמשתדלים לעזור לך כל אלו שנפלו לזה, מה הם אומרים ומה יש להם לספר, כמה פאוב זה השם ירחם, לא רוצים להתחתן, וכשמתחתנים לא רוצים לחיות את חיי הנשואין, המוח משבש, רוצים לרוץ בחזרה לידידות הלא בריאה השם ישמרנו, אם היו מדברים עם הבת להזהר מידידות לא בריאה - היו יכולים לחסוך הכל.
השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

...

לגדל את הבנות בשרות ובריאות

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פ'רשת ק'רח, (חקת בא"י), ג' תמוז, שנת ה'תשפ"ו
... נרו יאיר

אם לכתך יש חשק להשאיר בקיץ עם האמא - אל תשכנע אותה ללכת לקעמפ

הַבְּנוֹת, כִּי הַמְּקוֹם הַכִּי טוֹב לְבַת - הוּא בְּבֵית עִם הָאָמָא, מוֹהֲרָא"ש לֹא אָחֵז מִלְשָׁלוּחַ לְקַעֲמַפּ, אֶת קַעֲמַפּ הַבְּנוֹת עָשׂוּ לְבְנוֹת שְׂאִין לְהֵן בֵּית אֵיפָה לְהִיּוֹת, וְאִם הִבַּת שְׁלֵף רוֹצָה לְהִיּוֹת בְּבֵית - זֶה מְאֹד טוֹב וּבְרִיא; הִיא תַּעֲזֹר לְאָמָא, שְׂאִין דְּבָר גְּדוֹל מְזָה.

תְּדַרּוֹשׁ מִהַבְּנוֹת שְׁלֵף לַעֲזוֹר בְּבֵית; לֹא נִהְיִים הוֹרִים טוֹבִים כְּשֶׁמְרָשִׁים לְבְנוֹת לְצֵאת יוֹמָם וְלַיְלָה עִם חֲבֵרוֹת, הַבְּנוֹת שְׂלֹא חֲנֹכוּ לְהַשְׂאֵר בְּבֵית לַעֲזוֹר לְאָמָא - לֹא יִכּוֹלוֹת לְהִסְתַּדֵּר בְּחַיִּים, הֵן צְרִיכוֹת לְשִׁבְתּוֹ רֹב הַחַיִּים שְׁלֵהֵן אֶצֶל הַמְּטַפְּלִים; כְּמָה שְׂיִוְתֵר מִלְּמֻדִים אֶת הַבְּנוֹת לַעֲזוֹר - כִּף הֵן גְּדוֹלוֹת יוֹתֵר בְּרִיאוֹת, אַחֲרֵי הַחֲתוּנָה הֵן יוֹכְלוּ לְנַהֵל בֵּית, לַעֲשׂוֹת כְּבִיסָה, לְשִׁטֵּף כְּלִים, לְסַדֵּר אֶת הַבֵּית וּלְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים. תֵּן אֲהֶבָה לְיְלָדִים שְׁלֵף, תֵּן לָהֶם מִילִים טוֹבוֹת, תְּשַׁבַּח אוֹתָם, אֲכַל אֵל תִּתֵּן לָהֶם אֵי בְרִיאוֹת, לְנִתֵר לְיְלָדִים זֹו לֹא אֲהֶבָה, לְנִתֵר לְיְלָדִים, לְהַרְשׁוֹת לָהֶם לְלַכֵּת לְאֵן שְׁהֵם רוֹצִים, לְתַת לָהֶם מַה שְׁהֵם רוֹצִים - זֹו מַחְלָה, זֹו אַכְזָרִיוֹת; הַיְלָדִים גְּדוֹלִים לֹא בְרִיאִים, הֵם יוֹשְׁבִים רֹב הַחַיִּים שְׁלָהֶם בְּטַפּוּלִים; אֲבָא טוֹב, אָמָא טוֹבָה - דוֹרְשִׁים כְּמָה שְׂיִוְתֵר מִהַיְלָדִים לַעֲזוֹר בְּבֵית, הַהוֹרִים מַחְלִיטִים מַה צְנוּעַ וּמַה לֹא, וְנוֹתְנִים הַרְבֵּה מִילִים טוֹבוֹת וְהַרְבֵּה שְׂבָחִים. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

מַה לַעֲשׂוֹת בְּזִמְן הַפְּנוּי

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרַשְׁת קַרְחָ, (חַקַּת בַּא"י), ג' תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... נְרוֹ יֵאִיר

תְּבַקֵּשׁ מִהַבַּת שְׁלֵף שְׂבִיבְזִמְן הַפְּנוּי שְׂיֵשׁ לָהּ; בְּקַעֲמַפּ נוֹתְנִים לְבְנוֹת זִמְן חֲפָשִׁי - שְׂתַעֲשֶׂה בְּכָל יוֹם שְׁנֵי דְבָרִים, שְׂתֵאֲמַר בְּכָל יוֹם אֶת י"ג עֲקָרֵי הָאָמוּנָה, זֶה הִיסוּד שֶׁל הַיְהוּדִי, לְחִיּוֹת עִם אָמוּנָה, לְזָכוֹר שֶׁ: "וְהוּא לְבַדּוֹ עָשָׂה וְעוֹשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים", אֵין טַבַּע, אֵין מַקְרָה וּמְזֵל, כָּל מַה שְׁקוֹרָה זֶה מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הַכֹּל בְּעוֹלָם הוּא אֱלֻקוֹת, הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא לְבוֹשׁ שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; כְּשֶׁמְשַׁנְּנִים אֶת י"ג עֲקָרֵי הָאָמוּנָה מִקְבָּלִים אָמוּנָה חֲזָקָה.

היו צדיקים שאָמְרוּ אֶת י"ג עֲקָרֵי הָאָמוּנָה כַּמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם, הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ הֵרַב מִצְאֵנָה זְכוּתוֹ יַגֵּן עָלֵינוּ הֲיָה אוֹמֵר כַּמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם אֶת י"ג עֲקָרֵי הָאָמוּנָה, הוּא הֲיָה אוֹמֵר אֶת זֶה בְּהַתְּלַהּבוֹת וּבְאֵשׁ, עִם הַתְּרַגּוּם לְאִי־דִשׁ.

כְּמוֹ כֵן שְׁתֹּאמֵר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, שְׁתֹּאמֵר כַּמָּה שֶׁהִיא יְכוּלָה, אִם הִיא יְכוּלָה לְהַגִּיד בְּכָל יוֹם אֶת 'יוֹם הַתְּהִלִּים' - מָה טוֹב וּמָה נְעִים, כִּי הִיא תִּסַּים בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְאִם הִיא לֹא יְכוּלָה לְהַגִּיד כָּל כֶּף הֶרְבֵּה - שְׁתֹּאמֵר בְּכָל יוֹם כַּמָּה שֶׁהִיא יְכוּלָה; חֲמִשָּׁה מְזֻמּוּרִים אוֹ עֲשָׂרָה מְזֻמּוּרֵי תְּהִלִּים, תַּחֲזוּק אוֹתָהּ לְהַגִּיד תְּהִלִּים.

אֲנָשִׁים טוֹעִים, חוֹשְׁבִים שֶׁתְּהִלִּים זֶה רַק כְּשֵׁשׁ צָרָה, וְרַק כְּשֶׁכָּבַד לֹא רוֹאִים דְּרָף אַחֲרָת, הַרוֹפְאִים הַתִּיבְּאִישׁ אִזּוֹ זֶה זְמַן שֶׁל תְּהִלִּים; זוֹ טְעוּת, תְּהִלִּים צְרִיכִים לְהַגִּיד תָּמִיד. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב', סִימָן עג), שֶׁתְּהִלִּים נוֹתְנִים כַּח לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים טוֹבִים וְלִהְיוֹת יְהוּדֵי כָּשֵׁר; עוֹד אוֹמֵר רַבְּנוּ (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן צח) תְּהִלִּים הֵם מְשַׁעֲנֵת, כְּמוֹ מִקָּל לְאֲנָשִׁים מְבוֹגְרִים שְׁיֻכְלוּ לְלַכֵּת; עַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים מִקְּבָלִים כַּח לְהַמְשִׁיךְ בַּחַיִּים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְקָרֵב אֲנָשִׁים, אֲכַל רַק עִם הַתּוֹרָה

בְּעִזְרַת ה' יִתְּבַרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁתָּ לְרַח, (חֶקֶת בַּא"י), ג' תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"ו
מֵרַת ... תַּחֲנִי'

אֵל תְּהִיּוּ יוֹתֵר חֲכָמִים מִהַתּוֹרָה, אֵל תְּהִיּוּ יוֹתֵר חֲכָמִים מִהַצַּדִּיקִים, אֵי אֶפְשָׁר לְהַרְשׁוֹת לְבוֹא לְבֵית הַפְּנִסֶּת, לְבֵית הַסֵּפֶר, וְכִדּוּמָה - בְּפָרִיצוֹת; פְּרִיצוֹת מְגֻרֶשֶׁת אֶת הַשְּׂכִינָה.

אֵל תְּהִיּוּ יוֹתֵר חֲכָמִים מִהַצַּדִּיקִים, אַתֶּם בְּעֲצַמְכֶם זוֹכְרִים אֶת הַסְּפּוּר עִם הָאִשָּׁה... שְׁמוֹהֲרָא"ש אָמַר לְבַעֲלָהּ בַּיּוֹם הַכְּפוּרִים אַחֲרֵי שְׁחִרְיָת: "תַּגִּיד לְאִשְׁתְּךָ שֶׁהִיא לֹא יְכוּלָה לְבוֹא לְבֵית הַפְּנִסֶּת בְּכַגְדִּים קְצָרִים", מוֹהֲרָא"ש יָדַע שֶׁהֵם עֲלוּלִים לְהַעֲלֵב וְלַעֲזֹב, וְכִף אֲכֹן הִיָּה, הֵם עֲזָבוּ, וְהָיָה מָה דִּהְיָה; בְּכָל זֹאת מוֹהֲרָא"ש עָשָׂה מָה שְׁנֹכֵן עַל פִּי תוֹרָה, שֶׁבְּבֵית הַפְּנִסֶּת אָסוּר לְבוֹא בְּפָרִיצוֹת,

לְבֵית הַכִּנְסֵת בָּאִים בְּעֵדִינּוֹת. מוֹהֲרָא"ש אָמַר לִי אֶז בְּכָאֵב גָּדוֹל, שְׁאַפִּילוּ הַחֲלוּנִים שֶׁהֵם לְצַעֲרֵנוּ רְחוּקִים מֵהַתּוֹרָה, כְּשֶׁהֵם בָּאִים לְבֵית הַכִּנְסֵת לְכָרִית שֶׁל נֶכֶד, שֶׁל יֶלֶד שֶׁחֲזַר בְּתֻשׁוּכָה - הֵם בָּאִים בְּצָנִיעוּת, וּלְצַעֲרֵנוּ אֶצְלָנוּ לֹא יוֹדְעִים אִיךָ לְבּוֹא לְבֵית הַכִּנְסֵת.

אֲנִי מְקוּהָ בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם לַעֲשׂוֹת בֵּימֵים הַנּוֹרָאִים הַבָּאִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה תְּקַנָּה שְׁבִבֵית הַכִּנְסֵת שֶׁלָּנוּ יְבוֹאוּ בְּפֶאֱהַ מְכֻסָּה, כְּמוֹ בְּכֹל הַקְּהֵלוֹת הַכְּשֻׁרוֹת, אֲנִי מְקוּהָ שֶׁתַּעֲזְרוּ לִי, וְגַם בְּכֹל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁשִּׁיכִים לְקַהֵלָה, לְדַגְמָא בְּבוֹזָר, שְׁנָשִׁים בָּאוֹת לְהַתְנַדֵּב, לְסַדֵּר אֶת הַבְּגָדִים, שְׁיִוְכְלוּ לְקִנּוֹת בְּזוּל - שְׁיִהְיוּ נָשִׁים שְׁבָאוֹת בְּלְבוּשׁ כְּמוֹ שְׁיִהוּדֵי הוֹלָךְ, וְאִם צְרִיכִים לְקָרֵב אֵשֶׁה מְסַכְנָה שֶׁשְׁבוּרָה וְכוּ' - אֶפְשָׁר לְהַתְקַשֵּׁר אֵלֶיהָ בְּטֶלְפוֹן, לְדַבֵּר וּלְשׁוֹחַח, אֲבָל הִיא לֹא יְכוּלָה לְהִגִּיעַ לְגֵרֶשׁ אֶת הַשְּׂכִינָה מֵהַבוֹזָר וְכַדוּמָה.

אֲנִי גַם יוֹדֵעַ עַל קְרוֹב, אֲנִי רוֹצֵה לְקָרֵב אֶת כּוֹלָם, וְאֲנִי עוֹסֵק בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיַּי; כָּל הַיּוֹם שְׁלִי עוֹבֵר עָלַי בְּמַחְשָׁבָה: 'אִיךָ אֶפְשָׁר לְהַחֲזִיר עוֹד יְהוּדֵי אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עוֹד בַּחוּר, עוֹד בֵּית', אֲבָל זֶה יְכוּל לְלַכֵּת רַק עִם הַתּוֹרָה, אִם זָזִים פְּסִיעָה אַחַת מֵהַתּוֹרָה - אֲזַי מָר.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

כָּל הַצְּרוֹת בָּאוֹת מִזֶּה שְׁמֵדְבָרִים נְבוּל פֶּה

בְּעֵזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פְּרֻשֵׁת חֻקַּת בְּלֶק, (בְּלֶק בֵּא"י), ו' תְּמוּזָה, שְׁנַת ה'תשפ"ו לְכַבוֹד ... נְרוּ יֵאִיר

חֲזוּק וְאַמֶּץ לְהַתְפַּלֵּל אֶת שְׁלוֹשׁ הַתְּפִלוֹת, שְׁחֵרִית מְנַחֵה וְעֵרְבִית - בְּמִנְקָה.

תְּקַפֵּץ לְתוֹךְ בֵּית הַכִּנְסֵת, תְּדַלֵּג מֵעַל הָעֵצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה, כִּי רַק כְּשֶׁהוֹלְכִים לְבֵית הַכִּנְסֵת לְהַתְפַּלֵּל אֶת שְׁלוֹשׁ הַתְּפִלוֹת - יֵשׁ שְׂמִינְרָה לְהִיּוֹת יְהוּדֵי כָּשֵׁר, וְאֶכֶן בְּגִלְלַת זֶה הַסִּמְ"ךְ מ"ם מִתְמַקְּד בְּכֹל הַפּוֹחוֹת לְעַכֵּב אֶת הָאָדָם מִלְּלַכֵּת לְבֵית הַכִּנְסֵת, וְכֵן לְהִרְחִיק אוֹתוֹ לְגַמְרֵי מִמְּחִנָּה יִשְׂרָאֵל.

אֵל תְּדַבֵּר נְבוּל פֶּה, וְכִשְׁמֵדְבָרִים אֶתָּךְ נְבוּל פֶּה - אֵל תַּעֲנֵה, שְׁלֹא תִהְיֶה לְךָ

שְׂיִכוּת עִם זֶה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (שִׁבְת לג.), כָּל הַצְּרוֹת בָּאוֹת מִזֶּה שְׂמֵדבָּרִים נְבוּל פֶּה, וְאֶפִּילוֹ שֶׁחֲתָמוּ לְאָדָם דְּבַר טוֹב לְשִׁבְעִים שָׁנָה הַבָּאוֹת, אֲבָל עַל יְדֵי נְבוּל פֶּה קוֹרְעִים אֶת הַגְּזֵה הַטּוֹבָה, "גַּם לְשׁוֹמֵעַ וְשׁוֹתֵק", גַּם מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ נְבוּל פֶּה וְשׁוֹתֵק – מִבִּיא עָלָיו אֶת כָּל הַצְּרוֹת, הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם כִּבְרַ יִצְאָתִי מִהָעִיר, אֲנִי בְּקִרְיַת בְּרֶסֶלֶב לְמִשְׁפַּחַת הַקַּיִץ, תַּעֲנוּג לְשִׁבְת בֵּין הָעֵצִים לְלִמּוּד וְלְהַתְפַּלֵּל, לְהַתְכוּנָה לְיָמֵים הַנּוֹרְאִים הַבָּאִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

תְּחִיל אֶת הַיּוֹם שֶׁלְךָ עִם טִיּוֹל בְּשָׂדֵה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ – יוֹם א' פְּרִשַׁת קַרְח, (חַקַּת בַּא"י), כ"ז סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ו
... נְרוּ יָאִיר

תְּהִיָּה חֲזַק, תִּצְמִיחַ בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה רַק טוֹב, כָּל מָה שְׁעוֹבְרִים – זֶה רַק לְטוֹבַת הָאָדָם, וְאֶפִּילוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְרְאוֹת מְרַאשׁ מָה, מְתִי וְאִיפֹה, זֶה נִרְאֶה לֹא טוֹב, וְלִפְעָמִים זֶה מְאֹד קָשָׁה – צְרִיכִים לְהֶאֱמִין שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָה. תַּעֲזֹר לִי עִם הַמוֹסְדוֹת בְּקִרְיַת בְּרֶסֶלֶב, בְּמִשְׁרַד הַמְּצַב קִצַּת קָשָׁה; הַלְוִאֵי שְׂתוּכַל לְעֹזֹר לִי לְחִזָּק אֶת הַמִּשְׁרַד, הַלְוִאֵי שֶׁתְּסַתְּפֵל עַל הַמוֹסְדוֹת כְּמוֹ עַל הָעֵסְקִים הָאִישִׁיִּים שֶׁלְךָ; זֶה הָרִי שֶׁלְךָ, יְלֻדֶיךָ לְוָמְדִים בְּמוֹסֵד, זֶה צְרִיף לְעֲנִינֵי אוֹתָךְ אִישִׁית. תְּחִיל אֶת הַיּוֹם שֶׁלְךָ בְּטִיּוֹל בְּשָׂדֵה, תְּתַבּוֹד, תִּמְסַר אֶת הַיּוֹם שֶׁלְךָ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּפִּי שְׂרַבְנוּ ז"ל עֲשֵׂה (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן ב).

...

לְשִׁמוּחַ לְעֵשׂוֹת מָה שְׁנִכּוֹן

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ – יוֹם א' פְּרִשַׁת קַרְח, (חַקַּת בַּא"י), כ"ז סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ו
... לְכַבּוֹד

אֲנִי מְבַקֵּשׁ סְלִיחָה, לֹא רְצִיתִי לְצַעַר, כְּתִבְתִּי לְךָ כִּי יָדַעְתִּי שֶׁאַתָּה תִּקְבַּל וְתִשְׁמַח

לַעֲשׂוֹת מַה שְּׁנֹכַח; אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְצַעַר אוֹתָךְ, אִם אַתָּה לֹא רוֹצֵה שְׂאֲגִיד לְךָ יוֹתֵר -
אֲנִי לֹא אֲגִיד.

חֶזֶק וְאַמִּץ, תִּבְרַח אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, תִּסְפָּר לוֹ כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, תִּבְקֶשׁ
מִמֶּנּוּ שְׁתַּמִּיד תִּזְכּוֹר מִמֶּנּוּ, שְׁלֹא תִשְׂכַּח מִמֶּנּוּ.

תֹּאמֶר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, מִי יִתֵּן שְׂתֹאמַר אֶת "יוֹם הַתְּהִלִּים" וּתְשַׁלַּב בֵּין
הַפְּסוּקִים מִיְלּוֹת שְׂבַח אִישִׁיּוֹת מְשֻׁלָּךְ, וּבִקְשׁוֹת אִישִׁיּוֹת מְשֻׁלָּךְ מַה שְׂאֵתָה צְרִיף
וּשְׁלוּחֵץ עָלֶיךָ.

שׁוּב, אֲנִי מִבְּקֶשׁ סְלִיחָה, אֲנִי מִבֵּין הַפּוֹף, אֲנִי מִבֵּין שְׁלָמִי שְׂאֲפֹשֶׁר לְכַתֵּב
מִיְלִים בְּרוּרוֹת - זֶה סִימָן שֶׁל גְּדֻלוֹת הַמּוֹחִין; אֲלוֹ שֶׁהֵם בְּקִטְנוֹת הַמּוֹחִין - לָהֶם אֵי
אֲפֹשֶׁר לְכַתֵּב וְכוּ'.

...

הַתּוֹרָה גּוֹרֶמֶת לְהִיּוֹת שְׂבַעִים, מְאֲשָׁרִים וּמְרוֹצִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פְּרֻשֵׁת קֶרֶח, (חֶקֶת בֹּא"י), כ"ז סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ו
הַחֶמֶן ... נֵרוֹ יֵאִיר

מִזֵּל טוֹב חֶמֶן לְשִׁידוּף שְׁלָךְ, יַעֲזוֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁתִּלַּף לְחַתוּנָה בְּשִׁמְחָה גְּדוּלָה,
וְשֶׁהַשִּׁידוּף יִהְיֶה קֶשֶׁר שֶׁל קִיּוּמָא, שְׁהַשְׂכִּינָה תִשְׁרָה אֶצְלָכֶם.

עַכְשָׁו כְּשֶׁאַתָּה חֶמֶן זֶה זְמַן מְאֹד טוֹב לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמָךְ
סֹדֵר, תַּעֲשֶׂה תְּכֵנִית לְסִימָן שֶׁ"ס לְחַתוּנָה שְׁלָךְ, וְגַם אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ; עַכְשָׁו אֵין לְךָ
עֲדִיין דְּאָגָה לְהַבִּיא פְּרֻנְסָה, תִּנְצֵל אֶת הַיָּמִים בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה.

קוּם לְפָנוֹת בְּקָר, תִּתְפַּלֵּל וְתִלְמַד כַּמָּה שְׁעוֹת אֶת הַשִּׁיעוּרִים שְׁלָךְ, אֵל תַּעֲשֶׂה
כְּלוּם לְפָנַי שְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית וְאַתָּה לוֹמַד חוּמֵשׁ - פְּרֻשֵׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא
וְאַחַד תִּרְגוּם מִחֻלְק לְפִי יְמוֹת הַשְּׁבוּעַ; מִשְׁנָה - ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסֹדֶרן; גְּמָרָא
- הַרְבֵּה דְּפִי גְּמָרָא; הַלְכָה - שְׁלַחַן עָרוּף; וְסִפְרֵי רַבֵּנוּ.

הַחַיִּים שְׁלָךְ יֵאִירוּ וְיִהְיוּ שְׂמֵחִים, כִּי רַק כְּשִׁלּוּמְדִים תּוֹרָה - נִהְיִים שְׂבַעִים
וּמְרוֹצִים, לֹא מִחֶפְשִׁים עוֹד דְּבָרִים לֹא טוֹבִים, תּוֹרָה גּוֹרֶמֶת לְהִיּוֹת מְאֲשָׁרִים וּמְרוֹצִים.

כְּמוֹ כֵּן תִּעֲזֹר בְּמָה שְׂאֵתָה יְכוּל - לְיִשְׁיבָה, לְקַעֲמָפִים וְכוּ'; תִּמְשִׁיךְ כָּל הַחַיִּים
שֶׁלְךָ לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ.

אל תלחץ

בְּעֲזַרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם א' פְּרִשֶׁת קִרְחָ, (חֶקֶת בֵּא"י), כ"ז סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ו
אֵל אֱהוּבִי ... גִּירוּ יְאִיר

הַמְּבַחֲנִים בְּכוֹלֵל הֵם רַק לְחִזְקָה, לְרֵאוֹת שְׂיֻדְעִים אֶת זֶה לְמַעֲשֵׂה וְשְׂיֻכְלוּ
לְהִמְשִׁיךְ לְסִימָן הַבָּא, אֲבָל אִם אֵתָה נִלְחֵץ מִהַמְּבַחֲנִים, זֶה לוֹחֵץ עַל הַמַּחֲ שֶׁלְךָ -
אֵל תִּלְחֵץ אֶת עֲצָמְךָ; אֵתָה לֹא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אוֹתָם.

תִּלְמַד בְּלִי לַחֲץ, אֵל תִּחְשׁוּב כֵּן אֲדַע, לֹא אֲדַע, כֵּן אֲצַלִּיחַ וְאוּכַל לְהַבְּחִין, אֲקַבֵּל
אֶת הַהוֹרָאָה אוֹ לֹא, אֵל תִּחְשׁוּב עַל זֶה, תִּלְמַד עִם הַמַּחְשֶׁבֶה לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן ה'
שְׂאֵמֵר לָנוּ לְלִמּוּד, מִסְּגֻרַת הַכוֹלֵל נִבְנְתָה כְּדֵי לַעֲזֹז לְלִמּוּד, לֹא כְּדֵי לְהַלְחִיץ אֶת
הַמַּח.

לְךָ בְּכָל יוֹם לְטִיּוֹל, תִּתְבוּדָד, תִּבְקֶשׁ וְתִבְכֶּה אֵל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שְׂתִזְכֶּה לְהַרְגִּישׁ
אֶת מְתִיקוֹת הַתּוֹרָה, וְשִׂתְעַסֵּק רַק בְּתּוֹרָה, תִּפְלֶה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

כְּשֶׁהַעֲבוּדָה מַעֲבֵר לְכוּחוֹת מוֹסְרִים עֲצָמָנוּ אֵל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ

בְּעֲזַרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם א' פְּרִשֶׁת קִרְחָ, (חֶקֶת בֵּא"י), כ"ז סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ו
מֵרַת ... תִּחֲזִי

יִישַׁר כֹּחַ עַל כָּל מָה שְׂאֵתָם עוֹשִׂים עֲבוּר הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ וְעֲבוּר קִהְלַת הַיִּכָּל
הַקּוֹדֵשׁ, יִשְׁלַם לָכֵם הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ בְּנִחַת אֲצַל הַיְלָדִים וְהַנְּכָדִים שֶׁלָּכֶם.

כְּשֶׁהַעֲבוּדָה נַעֲשִׂית מַעַל הַכוּחוֹת, וּכְשֶׁנִּהְיִית מִהַפְּכָה, אֵין עִם מִי לְדַבֵּר - הַעֲצָה
הִיא לְמָסֵר עֲצָמָנוּ אֵל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, לְמָסֵר לוֹ אֶת הַיּוֹם עִם כָּל מָה שְׂצָרִיכִים לְסִדֵּר,
וְכֵךְ כָּל הַדְּבָרִים מְסִתְדָרִים, מְצַלִּיחִים בְּכָל מָה שְׂצָרִיכִים.

אֶת זֶה אֲנִי עוֹשֶׂה כְּשֶׁאֵיִן לִי עִם מִי לְדַבֵּר, וְאֶת זֶה עֹשֶׂה מוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן

עלינו כל ימי חיינו; למוהרא"ש לא היה מי שיעזור לו, מוהרא"ש היה לבד; מה הוא עשה? הוא מסר את עצמו אל השם יתברך, והוא למד אותנו שנעשה כך. שוב יישר כח, ושוב חזקו ואמצו; תזכרו בכל הזמנים הקשים מאז שהמוסד עומד, ועד עכשו התגברו על הכל, וגם בהמשך יהיו נסים.

...

ללמוד תורה עם תלמידים זו זכות שנשארת לנצח

בעזרת ה' יתברך - יום א' פּרשת קרח, (חֶקֶת בְּא"י), כ"ז סיון, שנת ה'תשפ"ו
בערל יקירי גרו יאיר

מאד נהניתי היום ב"מסבת החומ"ש", ראיתי מקרוב, ראיתי קצת את העבודה שלך של להיות מלמד, ראיתי איך שמרת על הרגשות של כל ילד וכו' וכו'. אני יודע שעבודה שלך קשה; כל מלמד עובד קשה, לא קל להיות מלמד, הייתי שנים מלמד, וגם עכשו אני מלמד לבחורים, העבודה קשה, אבל אחי אהובי - זה משתלם, משתלם שהעבודה תלך למקום שנשאר; מסכנים מסכנים, כמה קשה אנשים עובדים, אין לה משג מה קורה ברחוב, אנשים עובדים מאד קשה, והגיעה הולכת לרוח, שום דבר לא נשאר לצערנו, אפשר לראות בכל פתי הפנסת יהודים מבוגרים שפכר יצאו לפנסיה, הם יושבים במרה שחורה, הם מסתכלים לאחור, הם שואלים את עצמם: 'למה? למתי? למי? מה עשינו בחיינו?' מה שאין בן מלמד, מגיד שיעור וכדומה, אחד שלמד תורה כל השנים עם תלמידים - זה נשאר, זה נצחיות, כל התלמידים האלו כשהם לומדים ומתפללים - זה נזקף לזכותו של המלמד.

חזק ואמץ, תכניס את הראש, הכח, הפשרונות שלך - בחנוך הבנים, אני מקוה שאתה תשאר לעזור לי בתלמוד תורה, יש לי עוד הרבה תכניות, דברים שאני רוצה לעשות עם הילדים שלנו, אני רק צריך עזרה מאבכים מסורים שמוכנים להקדיש את המוח והכח שלהם לילדים.

...

שְׁכַל הַבְּנוֹת יִקְבְּלוּ אֶת אוֹתָהּ תְּשׁוּמַת לֵב

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשֶׁת קִרְחָה, (חַקַּת בְּא"י), כ"ז סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ו
מֵרַת ... תַּחֲנִי'

יִישַׁר כַּח גְּדוֹל שְׁלֶקְחָתָם עַל עֶצְמָכֶם לְנַהַל בְּקִיץ תִּשְׁפ"ו בְּמַחְנֵה בַּיִת פִּיגָא אֶת
הַתְּכֵנִית שֶׁל הַקִּיטָנָה, אֲנִי מִתְפַּלֵּל שֶׁהַקִּיץ יַעֲבוֹר בְּהַצְלָחָה, שֶׁתַּצְלִיחוּ עִם כָּל
הַתְּלַמִּידוֹת, שְׁכַלְן יִשְׁמְחוּ, שְׁכַלְן יִהְנוּ.

תִּזְהָרוּ שְׁכַל הַבְּנוֹת יִקְבְּלוּ אֶת אוֹתָהּ תְּשׁוּמַת לֵב, שְׁכַלְכֵן יִהְיֶה זְמַן שֶׁהֵן יִקְבְּלוּ
הַפְּרָה, וְתַעֲשׂוּ לִי טוֹבָה, תַּחֲפֹשׂוּ אֶת הַבְּנוֹת שֶׁלֹּא רוֹאִים אוֹתָן, הַבְּנוֹת שֶׁלְעַת עֵתָה
לֹא זוֹרְחוֹת הַחוּצָה, אוֹתָן תִּבְנוּ, תַּהֲפִכּוּ אוֹתָן לְמַצְלָחוֹת וְכוּ'.
בְּזָכוֹת שְׂאֵתָם עוֹזְרִים לְ"בַיִת פִּיגָא" שֶׁלָּנוּ שֶׁתַּצְלִיחוּ וְתִרְאוּ נַחַת אֶצֶל הַיְלָדִים
וְהַנְּכָדִים שְׁלָכֶם.

...

'אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת בְּרִיא, אֲנִי רוֹצֵה לְחַיּוֹת, אֲנִי לֹא צָרִיף כְּלוּם'

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשֶׁת קִרְחָה, (חַקַּת בְּא"י), כ"ז סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ו
יִקִּירִי ... גְּרוֹ יֵאִיר

בְּקִשְׁתָּ שְׂאֵכְתָב לָךְ מִכְתָּב פְּדִי לְחַדֵּשׁ אוֹתָךְ; אַחֵי אֶהוּבִי, תַּתְעוֹרֵר, תִּרְאֶה
שְׁשָׁנוֹת נְעוּרֶיךָ הֵיפִים לֹא יַעֲבֹרוּ בְּשִׁטּוּיּוֹת, תִּרְאֶה בְּכָל יוֹם לְהַתְפַּלֵּל וְלִלְמוֹד, לָךְ
לְבַיִת הַכְּנֶסֶת שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם לְהַתְפַּלֵּל אֶת שְׁלוֹשׁ הַתְּפִלוֹת שֶׁחֲרִית מְנַחֵה
וְעֶרְבִית, לָךְ לְבַיִת הַכְּנֶסֶת בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, שְׁשׁוּם דָּבָר לֹא יַעֲצֹר מִלְּלַכֵּת לְבַיִת
הַכְּנֶסֶת, אֲפִילוֹ שְׂאֵתָה בְּאִחוּר, אֵתָה צָרִיף לְרוּץ לְעִבּוּדָה - לָךְ קוֹדֵם לְבַיִת הַכְּנֶסֶת,
אֲפִילוֹ שְׁלוּחֲצִים עֲלֶיךָ וְכוּ', תַּחֲשׁוּב מֵה עוֹשֶׂה אָדָם שֶׁקָּם וְהוּא לֹא מְרַגֵּשׁ טוֹב
וְהוּא מִתְקַשֵּׁר לְהַצְלָה, מוֹכִילִים אוֹתוֹ לְבַיִת הַחוּלַיִם, מֵה הוּא חוֹשֵׁב עַל הָעִבּוּדָה?
אֵיזָה חֲשׁוֹבוֹנוֹת רָצִים בְּמִחַ שְׁלוֹ? הוּא חוֹשֵׁב רַק עַל דָּבָר אֶחָד: 'אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת
בְּרִיא, אֲנִי רוֹצֵה לְחַיּוֹת, אֲנִי לֹא צָרִיף כְּלוּם', כִּף יְהוּדִי צָרִיף לְחֻשֵׁב בְּכָל בְּקָר: 'אֲנִי
רוֹצֵה לְהַתְפַּלֵּל, אֲנִי לֹא צָרִיף כְּלוּם, אֲנִי יְהוּדִי'.

אָחִי הַיָּקָר, תִּזְרַק אֶת הַטְּלָפוֹן, אֶת הַקְּלִיפִים, אֶת הַסְּטֵטוּסִים; זֶה מְקַרֵּר אוֹתָךְ מִהַתְּמִימוֹת שְׁלֶךְ. זֶה מְרַחֵק אוֹתָךְ מִהַהֲתַקְרָבוֹת לְרַבֵּנוּ, גַּם מִהָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים. תִּקְנֶה לְךָ טְלָפוֹן פָּשוּט; אִתָּה תִתְקַרֵּב מִחֲדָשׁ, אִתָּה תִהְיֶה בַּחֲזָרָה מִהָעוֹלָם הַיָּפֶה שֶׁהָיִינוּ יֹתֵבְרֵךְ בְּרָא, הַסְּמֵאֲרֵטְפוֹן מְסַלֵּק מִהָאָדָם אֶת הַחֲשִׁיבָה הַיִּשְׂרָה, הַהֲנָאָה מִהָעוֹלָם.

אֲנִי נֹמְצָא בְּקִיץ בְּקִרְיַת בְּרֶסֶלֶב, אֵין לִי כָּאֵן אִימִייל, גַּם לֹא טְלָפוֹן, אֲנִי לֹא רוֹאָה הוֹדְעוֹת טְקֵסֵט, אִם אִתָּה רוֹצֶה לְסַפֵּר לִי מִשְׁהוּ אוֹ לְשֹׂאוֹל - תִּכְתָּב לִי מִכְּתָב, כְּמוֹ בְּיָמִים עָבְרוּ, אוֹ תִבּוֹא לְדַבֵּר פְּנִים בְּפְנִים.

...

פְּרִנְסָה בְּלִי יְגִיעָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשַׁת חֶקֶת בְּלֶק, (בְּלֶק בֵּא"י), ז' תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"ו
לְכַבּוֹד ... נְרוּ יְאִיר

חִזַּק וְאַמֵּץ לַהֲתַעֲטֵף בְּטִלִּית וְלִהְיוֹת תְּפִילִין בְּכָל יוֹם, וְתִשְׁמַח שְׂאִתָּה זוֹכָה לַהֲתַעֲטֵף בְּטִלִּית וְתְּפִילִין, זֶה הָרִי הַדָּבָר הַכִּי גְדוֹל שְׂזוֹכִים לְקִיָּים אֶת הַמְצוּוֹת שֶׁל הָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ. צֵא בְּרִקּוּד אַחֲרֵי שְׁחִרִית שְׂזוֹכִית עוֹד יוֹם לַהֲתַעֲטֵף בְּטִלִּית וְהַתְּפִלִּין הַקְּדוֹשׁוֹת; רַק אֵת זֶה נִקַּח אִתָּנוּ, רַק זֶה נִשְׁאַר מִהָאָדָם.

תֹּאמֶר אֵת הַתְּקוּן הַכְּלָלִי עִם הַטִּלִּית וְהַתְּפִלִּין, לֹא לוֹקֵחַ הַרְבֵּה זְמַן לוֹמַר אֵת הַתְּקוּן הַכְּלָלִי [מְזִמּוֹר טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ], זֶה לוֹקֵחַ חֲמֵשׁ עֶשֶׂר דְּקוֹת. רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות ה'ר"ן, סימן קמא), עֲשֶׂה מְזִמּוֹרֵי תְּהִלִּים הֵם דְּבָר קָל לַעֲשׂוֹת, אֲלֵא הֵיוֹת וְאֲנִי אֹמְרָתִי שְׂיֵאמְרוּ אֵת עֲשֶׂרַת הַמְּזִמּוֹרִים - כְּכֹר יִהְיוּ מְנִיעוֹת, זֶה לֹא יִהְיֶה קָל; לְכֵן מוֹהֲרָא"ש הִנְהִיג בְּכָל בֵּתֵי הַכְּנֶסֶת שֶׁל "הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ" שְׂמֵיד אַחֲרֵי עֲלִינוּ לְשַׁבַּח אוֹמְרִים אֵת עֲשֶׂרַת מְזִמּוֹרֵי תְּהִלִּים שֶׁהֵם תִּיקוּן הַכְּלָלִי עַל כְּלָלִיּוֹת הַחֲטָאִים, וְכֹךְ זוֹכִים לְפְרִנְסָה בְּלִי יְגִיעָה (עֵינֵן לִיקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א', סימן כט).

כְּמוֹ כֵּן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם מְשִׁנּוֹת, זֶה מְטַהֵר מִכָּל רַע, זֶה מוֹצִיא אֶת הָאָדָם

מהבוץ הכי גרוע, ה'עליית מ'ן ש'אול נ'פשי ראשי תיבות משנ"ה, על ידי משניות
יוצאים מהגהינום, מעמק השאול.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

מה שקר ומה אמת?

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת חקת בלק, (בלק בא"י), ח' תמוז, שנת ה'תשפ"ו
לכבוד ... גרו יאיר

תשתמש עם העצה של רבנו, לך בכל יום לטיל, תטיל עם השם יתברך, תשיח
את לבך, תספר להשם יתברך כל מה שעובר עליך, להשם יתברך אפשר לספר
הכל, גם דברים שאי אפשר לאף אחד, דברים אישיים שמתבישים בהם,
עניני שלום בית, חובות וכו'.

אני בטוח שאם אתה תעשה כך יום יום; בכל יום, שבוע אחרי שבוע - אתה
תראה ישועות גדולות.

חכמנו הקדושים מספרים (תענית כג:), יהודי הגיע אל רבו שאין לו יותר רגש
אל אשתו, אין חן - אהבה; שאל אותו הרבי: "מה שם אשתך?" הוא אמר: "חנה",
הצדיק התפלל ולמד את התלמיד להתפלל, ובנדאי חזרו החן ואהבה; פי תפלה
עוזרת, ואם מתעקשים לבקש בכל יום - רואים ישועות.

גם אם עדיין אין חן - תדבר אליה בהכנעה; תדבר יפה, תן מילים טובות
אפילו שזה לא אמתי לגמרי, זה לא שקר; שקר זה פשרים, והאמת היא
כשמותרים ומבטלים עצמנו אל השם יתברך, מכופפים את הראש בפני השם
יתברך, מאמינים שהוא הכל, הוא עומד מאחורי כל דבר, זו אמת.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

מהדורת לב

הספר הקדוש הזה נצמד לזכות

מו"ה אליהו לב הי"ו

וזגדו לאה זצח"י

וילדיהם

אברהם אלימלך, אהרון, שמעון,

ליבי אדל, פיגא רחל, נחמן נתן.

לרגל הולדת בנם למזל טוב

הקדוש ברוך הוא ימלא כל משאלות לבם לטובה,
ויתברכו מפיו עליון בבני, חיי, ומוזני רוויחא

וזכות רבינו ז"ל ותלמידיו הקדושים, יגן
וימליץ בעדם תמיד, אמן כן יהי רצון